

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์
ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว
ของผู้ประกอบการในจังหวัดอุบลราชธานี
Factors Influencing the Decision to Join Green Industry
Project of Ubonratchathani Entrepreneurs .

คณะผู้วิจัย

- 1.บุษกร คำโสม
- 2.จิตภินันท์ เจริญรุ่งเรือง
- 3.เชวงศักดิ์ หัสติน

สังกัด

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด
อุบลราชธานี

โครงการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักงบประมาณแผ่นดิน
กองทุนวิจัยมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ประจำปีงบประมาณ 2555

(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย ม.อบ. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ณรงค์ อธิการบดี มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่ได้
อนุมัติทุนอุดหนุนการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของ
ผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี

งานวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลงได้ เพราะได้รับการสนับสนุนจากส่วนงานสนับสนุนงานวิจัย คณะบริหาร
ศาสตร์ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุบลราชธานี ผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถาม และเพื่อนร่วมงานทุก
ท่าน คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

ความดีและประโยชน์ที่เกิดจากงานวิจัยครั้งนี้ ขอมอบแต่ บิดา มารดาและผู้สนับสนุนงานวิจัยทุกท่าน

คณะผู้วิจัย

หัวข้อวิจัย	ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของผู้ประกอบการในจังหวัดอุบลราชธานี
คณะผู้วิจัย	บุษกร คำโฮม และคณะ
วันเดือนปี	มิถุนายน 2555 - มิถุนายน 2556
ผู้สนับสนุน	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของสถานประกอบการในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี รวมถึงอุปสรรคในการเข้าร่วมโครงการ กลุ่มตัวอย่างคือ สถานประกอบการโรงงานจำพวก 3 ในจังหวัดอุบลราชธานีที่ผ่านการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว โดยกลุ่มตัวอย่างเท่ากับจำนวนประชากรซึ่งประกอบด้วยผู้ประกอบการจำนวน 25 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่ส่งผลในระดับมากต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของผู้ประกอบการ คือ ความต้องการส่งเสริมภาพลักษณ์ขององค์กร ขั้นตอนในการเข้าร่วมโครงการง่ายและสะดวก และความมุ่งมั่นในการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมขององค์กร ตามลำดับ

2. ผู้ประกอบการเห็นว่าการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวนั้นมีอุปสรรคโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแต่ละหัวข้อพบว่า อุปสรรคที่ผู้ประกอบการเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐไม่เพียงพอ บุคลากรขาดความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียว ขั้นตอนในการขอการรับรองมีความยุ่งยาก ขาดข้อมูลข่าวสารและการเข้าถึงแหล่งข้อมูลมีความยุ่งยาก ตามลำดับ

3. ผู้ประกอบการต้องการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นพบว่า ประโยชน์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการได้รับในระดับมาก คือ องค์กรมีภาพลักษณ์ที่ดีขึ้นจากการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

4. ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ตั้งเป้าหมายในการขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียวไว้ที่ระดับ 1 ร้อยละ 41.18 รองลงมา ระดับ 5 ระดับ 3 และระดับ 2 ตามลำดับ

5. กรณีผู้ประกอบการได้รับการรับรองจากโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวแล้วและต้องการขอการรับรองในระดับที่สูงขึ้นไป ผู้ประกอบการ ร้อยละ 50 ต้องการให้หน่วยงานของรัฐ สนับสนุนโดยการตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือในการจัดทำระบบดำเนินงาน รองลงมา คือ ต้องการให้ภาครัฐให้การฝึกอบรม ร้อยละ 36.36 และต้องการให้ภาครัฐให้การสนับสนุนเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำเพื่อใช้ในการจัดทำระบบ ร้อยละ 13.6

Abstract

Title	Factors Influencing the Decision to Participate in a Green Industry Project of Entrepreneurs in Ubon Ratchathani
Researchers	Bussakorn Khumhome and staff Ubon Ratchathani University
Date	June 2012 - June 2012

This research aimed to investigate factors influencing the decision to participate in a Green Industry project of entrepreneurs in Ubon Ratchathani and obstacles to their participation. The sample was 25 entrepreneurs in type 3 factories in Ubon Ratchathani certified by Green Industry and data were collected by interviews and questionnaires. Statistical methods for data analysis were means, percentages, and standard deviations. The results revealed that:

1. The 3 most influential factors in deciding to participate in the Green Industry project of entrepreneurs were the need to enhance organizational image, the convenient procedures for participation, and the determination to minimize environmental effects.
2. The entrepreneurs stated that on average the obstacles to participation in the project were at a moderate level. These obstacles were insufficient support from the government, lack of knowledge and experience in requesting Green Industry certification, a complicated process of certification request, inadequate information, and the difficulties in accessing sources of information.
3. Overall, the entrepreneurs wanted to gain benefits from participating in the project at a moderate level. The most desirable benefit that the informants stated was a better organizational image.
4. Most entrepreneurs aimed to request certification for Green Industry at level 1 (41.8%), followed by levels 5, 3, and 2.
5. If the entrepreneurs had already received Green Industry certification, 50% of them wanted government support by setting up a consulting center and helping in planning for a system of working process, followed by providing training organized by the government (36.36%) and low interest loans to set up the system (13.6%).

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อ	ข
Abstract	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	2
1.4 กรอบแนวคิดการวิจัย	3
1.5 นิยามคำศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 เอกสารงานและวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	5
2.2 มาตรฐานสิ่งแวดล้อม	8
2.3 โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว	9
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	12
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	13
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	14
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	14
3.5 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล	15
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ	16
4.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว	19
4.3 อุปสรรคในการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว	19
4.4 ประโยชน์ที่ต้องการได้จากการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว	20
4.5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียวในระดับที่สูงขึ้น	22
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	23
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	24

5.3 ข้อเสนอแนะจากผู้ประกอบการ	26
5.4 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้	27
5.5 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	28
5.6 ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย	28
เอกสารอ้างอิง	29
ภาคผนวก ก	แบบสอบถาม
ภาคผนวก ข	บทความสำหรับการเผยแพร่
ภาคผนวก ค	บันทึกที่เกี่ยวข้อง

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1.1	จำนวนโรงงานเป้าหมายเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวปีพ.ศ. 2554 จำแนกตามหน่วยงาน	1
3.1	รายชื่อสถานประกอบการโรงงานจำพวก 3 ในจังหวัดอุบลราชธานีที่ผ่านการ รับรองอุตสาหกรรมสีเขียว	12
4.1	จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามประเภทกิจการ	16
4.2	จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินกิจการ	16
4.3	จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามประเภทของสินค้าและบริการ	17
4.4	จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามจำนวนเงินทุนจดทะเบียน	17
4.5	จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามจำนวนพนักงานในองค์กร	18
4.6	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการขายสินค้าให้ลูกค้า ต่างชาติ	18
4.7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว	19
4.8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อ อุปสรรคในการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว	19
4.9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อ ประโยชน์ที่ต้องการได้จากการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว	20
4.10	แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อเป้าหมาย ในการขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียว	22
4.11	แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อความต้องการ การสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐในกรณีต้องการขอการรับรองในระดับที่สูงขึ้น	22

สารบัญภาพ

ภาพที่

2.1

กระบวนการกำหนดวัตถุประสงค์

หน้า

8

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระบวนการผลิตหรือดำเนินงานของธุรกิจนั้น ประกอบด้วย การนำทรัพยากรต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น แรงงาน วัตถุดิบ เครื่องจักรอุปกรณ์และพลังงาน เข้าสู่กระบวนการแปรรูปหรือกระบวนการจัดการซึ่งจะได้ ผลลัพธ์ออกมาเป็นสินค้าหรือบริการที่องค์กรส่งมอบให้กับผู้บริโภค นอกเหนือจากสินค้าหรือบริการแล้ว สิ่งที่ถูกปล่อยออกมาจากกระบวนการดำเนินงาน ได้แก่ มลภาวะต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ขยะ น้ำเสีย ฝุ่น คาร์บอนและก๊าซพิษ

จากจำนวนประชากรโลกที่มากขึ้นส่งผลให้การผลิตสินค้าและบริการเพิ่มสูงขึ้น สิ่งที่มาตามคือ การใช้ ทรัพยากรมากขึ้นและการปล่อยมลภาวะนั้นได้แปรผันตามการใช้ทรัพยากร จากสถานการณ์ดังกล่าวข้างต้น ส่งผลให้มีความเสื่อมโทรมของป่าไม้และดิน ความหลากหลายทางชีวภาพลดลง อุณหภูมิโลกสูงขึ้น มีความแปรปรวนของสภาพอากาศ เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติบ่อยครั้งขึ้น เกิดปัญหาสุขภาพอนามัยของประชาชน เช่น การระบาดของโรคต่างๆ การเจ็บป่วยจากการทำงาน เป็นต้น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ประชาชนมีความตระหนักในเรื่องการดูแลสิ่งแวดล้อมมากขึ้น การเลือกซื้อสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเป็นการแสดงออกที่เห็นได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้การกีดกันทางการค้ายังมีความเชื่อมโยงกับประเด็นทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากขึ้นด้วย ดังนั้นผู้ประกอบการจึงต้องให้ความสำคัญกับการดำเนินงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสังคม

ประเทศไทยมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) ตามที่ได้ให้สัตยาบันรับรองปฏิญญาโจฮันเนสเบิร์ก เมื่อปีพ.ศ. 2545 และปฏิญญามะนิลาว่าด้วยอุตสาหกรรมสีเขียว เมื่อปีพ.ศ. 2552 กระทรวงอุตสาหกรรมซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยจึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อสิ่งแวดล้อมและสังคมโดยดำเนินการในเชิงรุก มุ่งเน้นในการส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตและพัฒนาอย่างยั่งยืน เพื่อให้เป็นรูปธรรมจึงได้เริ่มโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) ขึ้น เพื่อส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้มีการประกอบการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม ส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมมีภาพลักษณ์ที่ดี น่าเชื่อถือ ประชาชนไว้วางใจ และเกิดการสร้างเศรษฐกิจสีเขียว ซึ่งจะทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมสีเขียวของประเทศ (Green GDP) มีมูลค่าสูงขึ้นด้วย

ก่อนที่จะมีโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวนั้น มีมาตรฐานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่เป็นที่รู้จักกันดี และมียอดการจำนวนมากที่นำมาตราฐานดังกล่าวไปดำเนินการ จนได้รับการรับรองมาตรฐานนี้กันอย่างกว้างขวาง ได้แก่ มาตรฐาน ISO 14001 ซึ่งเป็นมาตรฐานด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม (Environmental Management Systems-Requirements with Guidance for Use) ที่อธิบายถึงข้อกำหนดต่าง ๆ สำหรับองค์กรเพื่อสร้างความมั่นใจได้ว่ากิจกรรม หรือการดำเนินการต่าง ๆ ขององค์กร ได้มีการพิจารณาถึงผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อม รวมถึงมีมาตรการในการดำเนินการแก้ไขปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อม การป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น และการปรับปรุงความสามารถขององค์กรในการดูแลสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กิตติพงศ์ จิรวาสวงศ์, 2555)

โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว นั้น มีการแบ่งระดับการดำเนินงานถึง 5 ระดับ เมื่อพิจารณาแล้วพบว่ามาตรฐาน ISO 14001 อยู่ในระดับที่ 3 ของโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว การแบ่งระดับการดำเนินงานเป็น 5 ระดับซึ่งเริ่มจากง่ายไปหายากนั้นทำให้ผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการได้ง่ายขึ้นและมีกำลังใจในการก้าวขึ้นไปทีละระดับ ส่วนงานของรัฐก็สามารถให้คำแนะนำและสนับสนุนได้ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ

กระทรวงอุตสาหกรรมได้ตั้งเป้าหมายให้โรงงานจำพวก 3 ในความดูแลจำนวน 1,000 แห่ง จากทั้งหมด 70,818 แห่งเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวเพื่อส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมมีการประกอบกิจการที่เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม พร้อมร่วมเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนพรรษา 7 รอบ 84 พรรษา ในปีพ.ศ. 2554 โดยกระทรวงอุตสาหกรรมตั้งเป้าหมายในปีพ.ศ. 2557 จะผลักดันสถานประกอบการทั่วประเทศเข้าสู่การพัฒนาทั้งหมด (กระทรวงอุตสาหกรรม, 2554)

ตารางที่ 1.1 จำนวนโรงงานเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวปีพ.ศ. 2554 จำแนกตามหน่วยงาน

กลุ่มจังหวัด	หน่วยงานรับผิดชอบ	จำนวนโรงงานจำพวก 3 ในความดูแล	จำนวนโรงงาน เป้าหมาย
กลุ่มที่ 7	สอจ.อุบลราชธานี	825	11
รวม		70,818	1,000

ที่มา : กระทรวงอุตสาหกรรม 2554

ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีมีโรงงานจำพวก 3 ในความรับผิดชอบ 825 แห่ง ในปี พ.ศ. 2554 สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุบลราชธานี ได้ตั้งเป้าหมายโรงงานที่จะเข้าร่วมโครงการ จำนวน 11 แห่ง ตามความสมัครใจของผู้ประกอบการ และภายในปี พ.ศ. 2557 จะผลักดันสถานประกอบการเข้าสู่การพัฒนาทั้งหมด เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายของกระทรวงอุตสาหกรรม จากข้อมูลเมื่อสิ้นสุดปี พ.ศ. 2555 มีสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการและผ่านการรับรองเพียง 25 แห่งโดยทั้งหมดผ่านการรับรองการดำเนินงานในระดับ 1 (สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุบลราชธานี , 2556) จึงนำมาสู่ประเด็นการวิจัยที่สำคัญ คือ ปัจจัยใดที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของสถานประกอบการ

จากประเด็นดังกล่าวจึงต้องมีการศึกษาวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายของหน่วยงานของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของสถานประกอบการจนสามารถก้าวเข้าสู่โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ซึ่งจะส่งผลให้สถานประกอบการอยู่ร่วมกับสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของสถานประกอบการ

1.2.2 เพื่อศึกษาอุปสรรคในการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ทำการวิจัย คือ สถานประกอบการในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

1.3.2 ขอบเขตจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ สถานประกอบการโรงงานจำพวก 3 ในจังหวัดอุบลราชธานีที่ผ่านการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว โดยกลุ่มตัวอย่างเท่ากับจำนวนประชากรซึ่งประกอบด้วยผู้ประกอบการจำนวน 25 ราย

1.4 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากทฤษฎีการจัดการของเฮนรี เฟย์โอล์ (ค.ศ. 1841 – 1925) กล่าวว่า หน้าที่การจัดการขององค์การที่สำคัญอย่างหนึ่ง คือ การวางแผน ซึ่งเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์การว่าจะทำอะไร ในการที่องค์การจะตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวนั้นนับเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์อย่างหนึ่ง ซึ่งก่อนที่จะตัดสินใจที่จะเข้าร่วมโครงการหรือไม่เข้าร่วมต้องมีการพิจารณาตามกระบวนการกำหนดวัตถุประสงค์ (ธงชัย สันติวงษ์, 2523) ซึ่งประกอบด้วย การพิจารณาสภาพฐานะขององค์การในปัจจุบัน สภาพแวดล้อมภายในองค์การ สภาพแวดล้อมภายนอกองค์การ และสภาพแวดล้อมของการแข่งขัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่ใช้พิจารณาตัดสินใจเข้าร่วมโครงการ

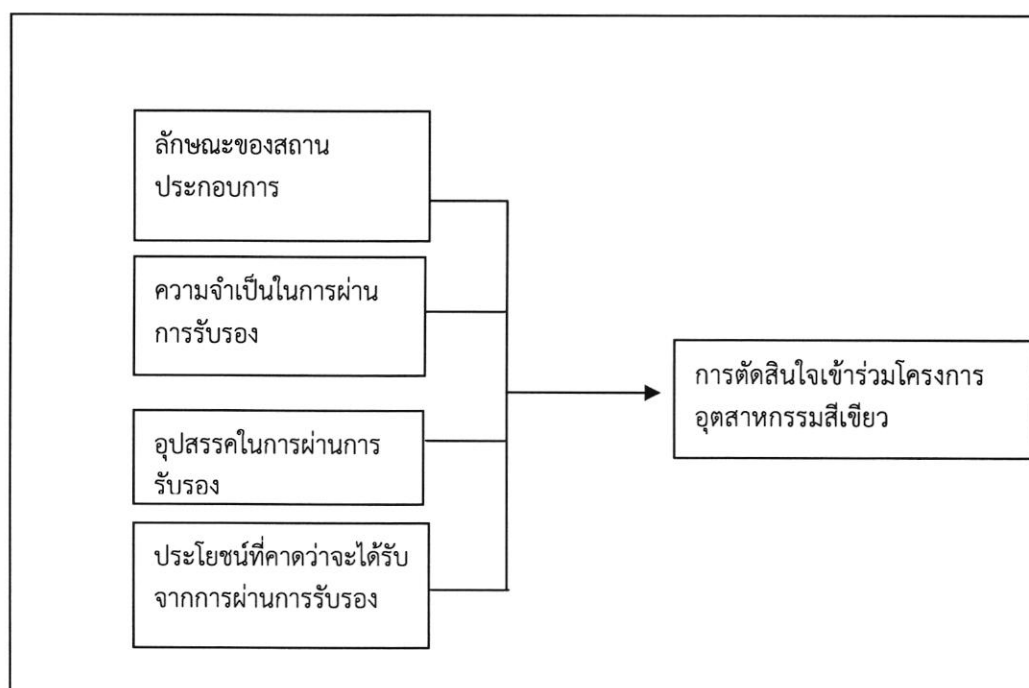
งานวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวดังนี้

1.4.1 ลักษณะของสถานประกอบการ ประกอบด้วย ประเภทธุรกิจ ระยะเวลาการดำเนินงานของธุรกิจ ขนาดของธุรกิจ

1.4.2 ความจำเป็นในการผ่านการรับรองโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวประกอบด้วย ความต้องการของลูกค้า ชุมชน ผู้ถือหุ้น กฎหมาย การกีดกันทางการค้า

1.4.3 อุปสรรคในการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ประกอบด้วย บุคลากรขาดความรู้ด้านอุตสาหกรรมสีเขียว บุคลากรไม่เห็นประโยชน์ของโครงการ ขาดผู้มีประสบการณ์ที่จะรับผิดชอบโครงการ ขาดเงินทุน ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ ขาดข้อมูลข่าวสาร

1.4.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ประกอบด้วย สิทธิประโยชน์จากภาครัฐ ภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กร การลดต้นทุน ยอดขายที่เพิ่มมากขึ้น

1.5 นิยามคำศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry)

หมายถึง อุตสาหกรรมที่ยึดมั่นในการประกอบกิจการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้วยการมุ่งเน้นในเรื่องของการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการผลิตและการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง รวมถึงความรับผิดชอบต่อสังคมทั้งภายในและภายนอกองค์กร ตลอดห่วงโซ่อุปทาน

โรงงานจำพวก 3

เป็นโรงงานประเภทหรือชนิด ที่การประกอบกิจการ อาจก่อให้เกิดปัญหามลภาวะสิ่งแวดล้อม โรงงาน หรือก่อเหตุเดือดร้อนอันตรายต่อประชาชน จำเป็นต้องมีการควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด เจ้าของกิจการจะต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตก่อน (ห้ามตั้งโรงงานก่อนได้รับใบอนุญาต) และเมื่อได้ดำเนินการตั้งโรงงานเสร็จเรียบร้อยแล้ว ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ ไม่น้อยกว่า 15 วัน ก่อนวันเริ่มประกอบกิจการ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ทราบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของสถานประกอบการ ซึ่งสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดยุทธศาสตร์ การส่งเสริมผู้ประกอบการในการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดได้อย่างเหมาะสมและตรงกับความต้องการของสถานประกอบการมากที่สุด

1.6.2 ทราบปัญหาและอุปสรรค ในการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้ประกอบการและหน่วยงานภาครัฐ ได้หาแนวทางแก้ไขต่อไป

1.6.3 นักวิจัย ผู้ประกอบการ และหน่วยงานภาครัฐได้ถ่ายทอดแนวความคิดและความรู้ระหว่างกัน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ

บทที่ 2

เอกสารงานและวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 ทฤษฎี Eco-Efficiency ดุลยภาพระหว่างเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม

Eco-Efficiency มีการเริ่มใช้อย่างเป็นทางการ โดย คณะกรรมการนักธุรกิจเพื่อสิ่งแวดล้อมโลก เมื่อ พ.ศ. 2535 Eco-Efficiency หมายถึง หลักการทางการจัดการที่ช่วยกระตุ้นภาคธุรกิจให้มีศักยภาพในการแข่งขันและการเจริญพัฒนาพร้อมไปกับการมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม โดยจะนำไปสู่ผลประโยชน์การพัฒนาและยั่งยืน ซึ่งองค์กรธุรกิจและอุตสาหกรรมที่มีประสิทธิภาพเชิงนิเวศเศรษฐกิจ ก็จะต้องมีศักยภาพในการผลิตและการบริการในราคาที่แข่งขันได้ โดยสามารถตอบสนองความต้องการของมนุษย์ และนำมาซึ่งคุณภาพชีวิตสามารถลดผลกระทบต่อระบบนิเวศและทรัพยากรธรรมชาติตลอดอายุของผลิตภัณฑ์หรือบริการ รวมทั้งตระหนักถึงผลกระทบที่มีต่อระบบนิเวศและทรัพยากรธรรมชาติ (กรมควบคุมมลพิษ, 2555)

ดร.กิติกร จามรดุสิต จากคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล หัวหน้าโครงการการวิเคราะห์ประสิทธิภาพเชิงนิเวศเศรษฐกิจกล่าวว่า "จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าการนำประสิทธิภาพเชิงนิเวศเศรษฐกิจไปประยุกต์ใช้กับภาคธุรกิจอุตสาหกรรมหรือองค์กรใดๆ ก็ตาม สามารถก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่เป็นประโยชน์ในมุมมอง 2 มิติกล่าวคือ เกิดการแข่งขันด้านธุรกิจเพิ่มมากขึ้นซึ่งนำไปสู่ผลลัพธ์ของการพัฒนาด้านเศรษฐกิจขององค์กรหรือภาคธุรกิจนั้นๆ ควบคู่กับมิติที่ 2 คือการพยายามลดผลกระทบที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อมรอบข้าง อันจะส่งผลกระทบยาวต่อภาวะการดำรงอยู่ในอนาคต

2.1.2 การบริหารเชิงระบบตามวงจร PDCA

เป็นหลักการบริหารจัดการที่ถูกนำมาเผยแพร่โดย ดร. เดมมิง เมื่อ ค.ศ.1950 นำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินกิจกรรมขององค์กร โดยแนวคิดนี้ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การลงมือทำ การตรวจสอบ/ศึกษา และการกำหนดการปรับปรุงแก้ไข โดยเน้นการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเป็นวงจร (ศิริพงษ์ ลดาวัลย์ ณ อยุธยา, 2550)

การวางแผน คือ การศึกษา การกำหนดนโยบาย เป้าหมาย วัตถุประสงค์ กำหนดกิจกรรมและวิธีการดำเนินการต่างๆที่ต้องทำ

การลงมือปฏิบัติตามแผน คือ การประกาศ ชี้แจงแผนให้ทุกคนทราบ ให้มีการปฏิบัติตามแผนอย่างเคร่งครัดและมีการติดตามความก้าวหน้า เก็บรวบรวมบันทึกที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผลลัพธ์ที่ได้จากการดำเนินงานไว้

การติดตามและประเมินผล/การศึกษา แต่เดิมเรียกว่าการตรวจสอบ โดยมีการตรวจสอบการทำงานว่าเป็นไปตามแผนหรือมาตรฐานที่กำหนดไว้หรือไม่ มีส่วนใดที่ต้องแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น

การกำหนดมาตรการปรับปรุงแก้ไข คือ การระบุปัญหาหรือข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น ซึ่งส่งผลให้ไม่สามารถบรรลุตามแผนงานที่กำหนด เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข ถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการปรับปรุงมาตรฐานการทำงานใหม่ ที่จะถูกหมุนกลับไปยังขั้นตอนแรกอีกครั้งหนึ่ง

2.1.3 ทฤษฎีการจัดการของ Henri Fayol

เกี่ยวกับหน้าที่การจัดการ (Management functions) Fayol (ค.ศ. 1841 – 1925) ได้อธิบายถึงกระบวนการจัดการงานว่า ประกอบด้วยหน้าที่ (functions) ทางการจัดการ 5 ประการ คือ

การวางแผน (Planning) หมายถึง การคาดการณ์ล่วงหน้าถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะมีผลกระทบต่อบริษัท และกำหนดขึ้นเป็นแผนการปฏิบัติงานหรือวิธีทางที่จะปฏิบัติเอาไว้ เพื่อสำหรับเป็นแนวทางของการทำงานในอนาคต

การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง การจัดให้มีโครงสร้างของงานต่าง ๆ และอำนาจหน้าที่ ทั้งนี้เพื่อให้เครื่องจักร สิ่งของและตัวคน อยู่ในส่วนประกอบที่เหมาะสม ในอันที่จะช่วยให้งานขององค์การบรรลุผลสำเร็จได้

การบังคับบัญชาสั่งการ (Commanding) หมายถึง การสั่งงานต่าง ๆ แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งผู้บริหารจะต้องกระทำตนเป็นตัวอย่างที่ดี และต้องเข้าใจผู้ปฏิบัติงาน ตลอดจนเข้าใจข้อตกลงในการทำงานของคนงาน และองค์การที่มีอยู่ รวมถึงการติดต่อสื่อสารในองค์การด้วย

การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง ภาระหน้าที่ที่จะต้องเชื่อมโยงงานของทุกคนให้เข้ากันได้ และกำกับให้ไปสู่จุดมุ่งหมายเดียวกันในที่สุด

การควบคุม (Controlling) หมายถึง การที่จะต้องกำกับให้สามารถประกันได้ว่ากิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำไปนั้นสามารถเข้ากันได้กับแผนที่ได้วางไว้แล้ว

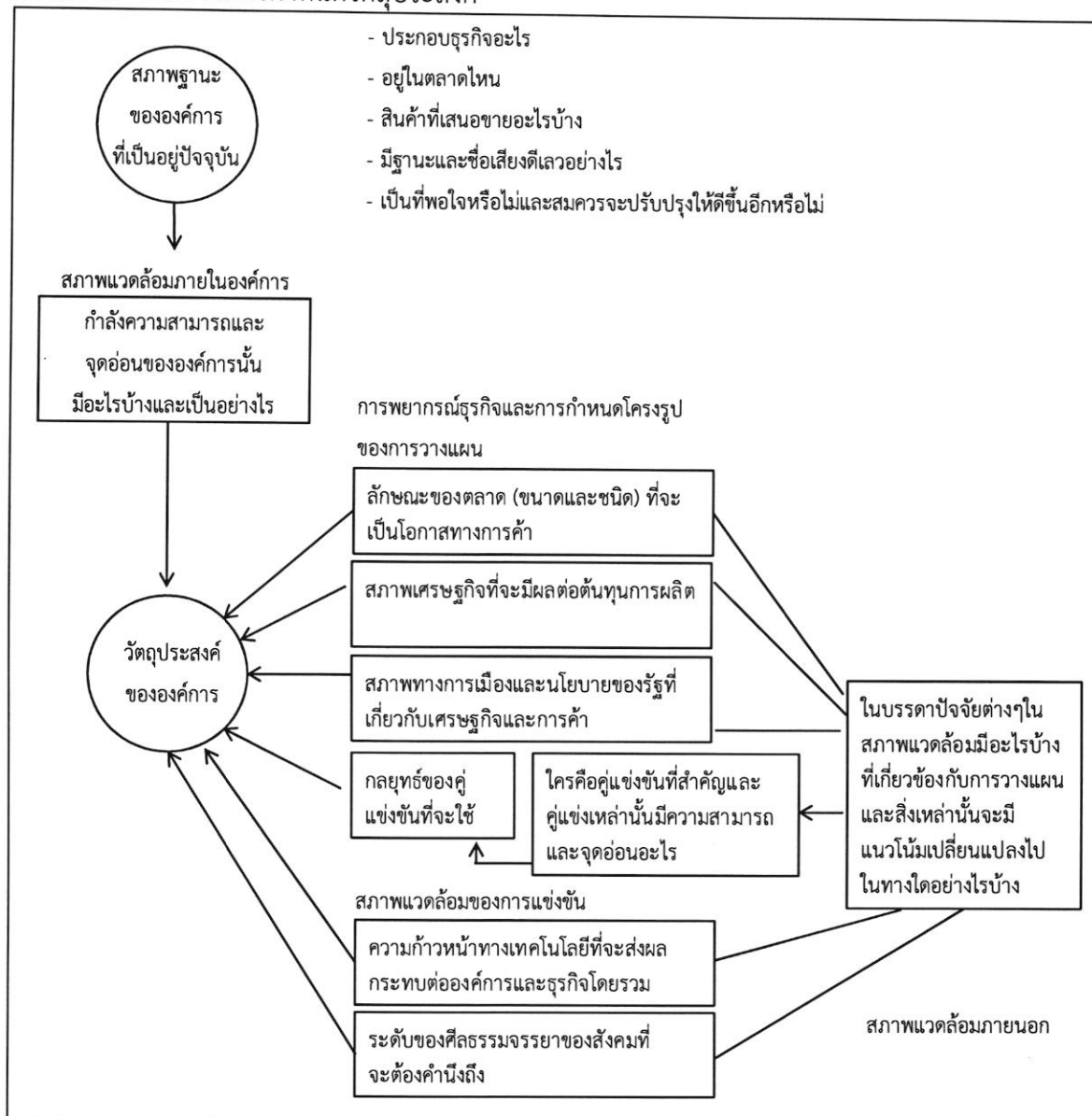
2.1.4 กระบวนการกำหนดวัตถุประสงค์

วิธีการกำหนดวัตถุประสงค์ จะดำเนินไปเป็นขั้นๆ ดังนี้

- 1) พิจารณาคุณภาพพจน์ขององค์การเพื่อให้ทราบว่า องค์การกำลังประกอบกิจการอยู่ในธุรกิจประเภทไหน กำลังดำเนินงานอยู่ในตลาดไหน ด้วยการเสนอขายสินค้าและบริการอะไรบ้าง ฐานะขององค์การในตลาดการค้ามีลักษณะอย่างไร เป็นที่พอใจหรือไม่ จำเป็นหรือสมควรจะต้องปรับปรุงฐานะของตนหรือไม่อย่างไร
- 2) ตรวจสอบและประเมิน ให้ทราบถึงกำลังความสามารถ หรือข้อดีและจุดอ่อน หรือข้อเสียขององค์การว่ามีอะไรบ้าง และเป็นอย่างไรบ้าง ในขั้นนี้สิ่งที่ผู้บริหารควรจะต้องตรวจสอบและประเมิน คือ
  - ทรัพยากรที่เป็นตัวบุคคล เพื่อให้ทราบถึง จำนวน และ คุณภาพของ กำลังคนที่องค์การมีอยู่
  - ทรัพยากรประเภทอื่นๆ เพื่อให้ทราบถึงขนาดความสามารถของกำลังการผลิต ของเครื่องจักร อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกว่ามีพร้อมหรือไม่
  - ฐานะทางการเงิน เพื่อให้ทราบว่าองค์การมีกำลังเงินสำหรับการทำงานข้างหน้ามากน้อยและคล่องตัวเพียงไร
  - ค่านิยมของนักบริหารฝ่ายต่างๆ ขององค์การว่ามีแนวโน้มและทำที่เป็นอย่างไรบ้าง
  - แผนพัฒนาต่างๆเท่าที่มีอยู่ ว่ามีกำลังความสามารถและมีความพร้อมเพียงมากน้อยแค่ไหน
  - พิจารณาคุณภาพพจน์ขององค์การเพื่อให้ทราบว่า องค์การกำลังประกอบกิจการอยู่ในธุรกิจประเภทไหน กำลังดำเนินงานอยู่ในตลาดไหน ด้วยการเสนอขายสินค้าและบริการอะไรบ้าง ฐานะขององค์การในตลาดการค้ามีลักษณะอย่างไร เป็นที่พอใจหรือไม่ จำเป็นหรือสมควรจะต้องปรับปรุงฐานะของตนหรือไม่อย่างไร
- 3) ตรวจสอบและประเมินสภาพแวดล้อมภายนอก (External Environment) ในส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างๆทั่วไป และที่เกี่ยวข้องโดยตรงอย่างใกล้ชิด เพื่อให้ทราบว่า

- ปัจจัยในสภาพแวดล้อมภายนอกต่างๆ เช่น สภาพเศรษฐกิจ การเมือง สังคม ระดับศีลธรรม จรรยาของสังคม วิทยาการความรู้ การใช้จ่ายของรัฐ การค้าระหว่างประเทศ ลักษณะตลาด จำนวนประชากร และรสนิยมของผู้บริโภค ว่ามีลักษณะเป็นอย่างไร และมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงไปในทางใดอย่างใดบ้าง
  - สภาพแวดล้อมการแข่งขัน (Competition) ที่องค์การเกี่ยวข้องอยู่โดยตรง เพื่อให้ทราบถึงในรายละเอียดต่อไปอีกว่า ใครเป็นคู่แข่งในธุรกิจประเภทเดียวกัน และคู่แข่งเหล่านั้นมีความสามารถและจุดอ่อนอะไรบ้าง
- 4) กำหนดโครงสร้างของสิ่งที่ได้ประเมินและตรวจสอบมาแล้วในขั้นตอนที่ 3 เพื่อให้ทราบถึงสาระของสิ่งสำคัญต่างๆที่จะเกี่ยวข้องกับการทำงานในอนาคตขององค์การ คือ
- กำหนดลักษณะตลาดว่าในอนาคตตลาดที่สำคัญมีอะไรบ้างนั้น มีอะไรบ้าง มีขนาดเล็กหรือใหญ่แตกต่างกันอย่างไร
  - กำหนดลักษณะของสภาพเศรษฐกิจว่าเป็นไปอย่างไรบ้าง
  - กำหนดลักษณะของสภาพสิ่งแวดล้อมทางการเมือง และนโยบายรัฐว่าจะเป็นไปในทางใดและ จะมีผลกระทบต่อองค์การอย่างไรบ้าง
  - กำหนดลักษณะของความก้าวหน้าทางวิทยาการความรู้ว่าจะมีอะไรเปลี่ยนแปลงบ้างอย่างไรและจะมีผลกระทบต่อองค์การอย่างไร
  - กำหนดลักษณะของกลยุทธ์ที่คู่แข่งจะนำมาใช้ และผลกระทบที่จะมีต่อองค์การ
- 5) กำหนดวัตถุประสงค์ (Objective) โดยการสัมพันธ์เปรียบเทียบสิ่งที่ได้รับการตรวจสอบและประเมินมาในขั้นตอนที่ 2 กับสิ่งที่ได้ตรวจสอบประเมินและกำหนดเป็นโครงสร้างของการวางแผนในขั้นตอนที่ 3 จนถึง 4 แล้วพิจารณากำหนดเป็นวัตถุประสงค์ที่ต้องการสำหรับการทำงานในอนาคตข้างหน้า(ธงชัย สันติวงษ์, 2540)

ภาพที่ 2.1 กระบวนการกำหนดวัตถุประสงค์

ที่มา : องค์กรและการบริหาร โดย ธงชัย สันติวงษ์ กรุงเทพฯ : บริษัทสำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช จำกัด
พ.ศ. 2523 หน้า 151.

2.2 มาตรฐานสิ่งแวดล้อม

ในปัจจุบันความสนใจในเรื่องของความรับผิดชอบต่อสังคมได้ขยายตัวอย่างมากในทุก ๆ ภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นในหน่วยงานของภาครัฐ หรือเอกชน ต่างก็ให้ความสนใจ และดำเนินกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ที่แสดงถึงความใส่ใจ ห่วงใย ช่วยเหลือ และพัฒนาสังคม ให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ทั้งสังคมภายในองค์กร สังคมโดยรอบข้าง สังคมระดับประเทศ และสังคมโลก

นับตั้งแต่มีการประกาศเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ รวมถึงแนวความคิดเรื่องของการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในการประชุมสุดยอดระดับโลกด้านสิ่งแวดล้อม และการประกาศ The UN Global Compact ขององค์กรสหประชาชาติ เพื่อใช้เป็นกรอบการดำเนินการในการพัฒนาอย่างยั่งยืน และที่สำคัญ การประกาศแนวทางปฏิบัติสำหรับบริษัทข้ามชาติด้าน CSR และการติดต่อกับคู่ค้าที่มีการปฏิบัติ CSR ด้วยกันขององค์กร เพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเป็นส่วนในการกระตุ้นให้เกิด

ความสนใจ และการดำเนินการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขยายตัวออกไปในวงกว้างมากขึ้น และต่อเนื่องมาจนถึงทุกวันนี้

มาตรฐาน ISO 26000 เป็นมาตรฐานที่ได้รับการพัฒนาขึ้นมาโดย ISO (The International Organization for Standardization) เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับองค์กรต่าง ๆ ในการพัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคมให้เกิดขึ้นกับองค์กร ซึ่งมาตรฐานนี้ จะมีลักษณะเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินงาน (Guidance) ไม่ใช่ข้อกำหนด (Requirements) ดังนั้น จึงไม่สามารถที่จะขอการรับรองได้ เหมือนกับมาตรฐาน ISO 9001 (ระบบบริหารคุณภาพ) หรือมาตรฐาน ISO 14001 (สิ่งแวดล้อม) โดยหัวข้อหลักของความรับผิดชอบต่อสังคม จะประกอบด้วย การกำกับดูแลกิจการที่ดี (Organizational Governance) สิทธิมนุษยชน (Human Rights) ข้อปฏิบัติด้านแรงงาน (Labour Practices) การปฏิบัติอย่างเป็นธรรม (Fair Operating Practices) ความใส่ใจต่อผู้บริโภค (Consumer Issues) การดูแลสิ่งแวดล้อม (Environment)

ISO 14001 เป็นมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม ที่พัฒนาขึ้นเพื่อให้องค์กรต่างๆ มีระบบในการควบคุม ปรับปรุงและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมรวมทั้งป้องกันสุขภาพอนามัยของมนุษย์ ระบบดังกล่าว ประกอบด้วย การวางแผน การกำหนดแนวทางในการดำเนินงานที่มีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันและลดมลพิษที่ต้นเหตุ โดยให้ความสำคัญกับการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นหรือมีแนวโน้มอาจเกิดขึ้นในอนาคต ในปัจจุบันองค์การการค้าโลกได้นำเรื่องสิ่งแวดล้อมมาเป็นมาตรการทางการค้า ด้วยการนำ ISO14001 มาปรับใช้เพื่อเพิ่มโอกาสทางการค้าและลดปัญหาทางการค้าระหว่างประเทศ ช่วยลดต้นทุนในระยะยาวและไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง สำหรับประเทศไทยองค์กรเอกชนหลายแห่งได้นำมาใช้เพื่อเพิ่มโอกาสทางการค้าและสร้างภาพพจน์ที่ดีให้กับองค์กร สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม(สมอ.)ได้นำมาประกาศใช้ในประเทศไทยในชื่อ “อนุกรมมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม มอก. ISO14000 ” ประกอบด้วยหลายมาตรฐานตั้งแต่ 14001-14100 แต่อนุกรมที่ใช้เป็นแนวทางขอการรับรองระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม คือ มาตรฐาน ISO 14001 (ศิริพงษ์ ลดาวัลย์ ณ อยู่ธยา, 2550)

2.3 โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

กระทรวงอุตสาหกรรมดำเนินโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว โดยมีวัตถุประสงค์ให้ภาคอุตสาหกรรมสามารถอยู่ร่วมกับสังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน อุตสาหกรรมสีเขียวแบ่งเป็น 5 ระดับดังต่อไปนี้

ระดับที่ 1 ความมุ่งมั่นสีเขียว(Green Commitment) คือ ความมุ่งมั่นที่จะลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการสื่อสารภายในองค์กรให้ทราบโดยทั่วกัน

ระดับที่ 2 ปฏิบัติการสีเขียว(Green Activity) คือ การดำเนินกิจกรรมเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้สำเร็จตามความมุ่งมั่นที่ตั้งไว้

ระดับที่ 3 ระบบสีเขียว (Green System) คือ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบมีการติดตามประเมินผลและทบทวนเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่องรวมถึงการได้รับรางวัลด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นที่ยอมรับและการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมต่างๆ

ระดับที่ 4 วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture) คือ การที่ทุกคนในองค์กรให้ความร่วมมือร่วมใจดำเนินงานอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกด้านของการประกอบกิจการจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมองค์กร

ระดับที่ 5 เครือข่ายสีเขียว (Green Network) คือ การแสดงถึงการขยายเครือข่ายตลอดห่วงโซ่อุปทาน สีเขียวโดยสนับสนุนให้คู่ค้าและพันธมิตรเข้าสู่กระบวนการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวด้วย (กระทรวงอุตสาหกรรม, 2554)

โครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นการเทียบระดับการดำเนินงานของโรงงานกับระดับของอุตสาหกรรมสีเขียว 5 ขั้น ซึ่งมีใช้โครงการในลักษณะดำเนินการซ้อนทับกับหน่วยงานอื่น องค์กรสามารถสมัครเข้าร่วมโครงการโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ โดยสมัครผ่านทางอุตสาหกรรมจังหวัด องค์กรที่ผ่านการรับรองสามารถขอรับสิทธิประโยชน์จากกระทรวงอุตสาหกรรมได้ โครงการดังกล่าวเป็นการกระตุ้นให้องค์กรตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคม และสนับสนุนให้องค์กรพัฒนาศักยภาพเพื่อให้สามารถแข่งขันได้ในอนาคต

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อภิสิทธิ์ ตั้งเกียรติศิลป์ และอุดม สารพันธ์ (2551) ได้ศึกษาการดำเนินกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและความเห็น ของผู้ประกอบการส่งออกไทยต่อมาตรฐานสากลว่าด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม จากการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีการกำหนดนโยบายและ/หรือดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม โดยกิจกรรมที่ดำเนินการมากที่สุดคือ สร้างความพึงพอใจและความรับผิดชอบต่อลูกค้า ด้วยการเสนอสินค้าและบริการที่มีคุณภาพและมาตรฐาน รองลงมา คือ ผลิตสินค้าและบริการโดยคำนึงถึงความปลอดภัยของลูกค้าในการใช้สินค้าและบริการ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และการบริการที่ถูกต้อง ครบถ้วนไม่หลอกลวงลูกค้า รวมถึงเปิดเผยข้อมูลปัญหาที่เกิดจากการใช้สินค้าและบริการแก่ลูกค้า ในด้านความเห็นของผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการเห็นด้วยอย่างยิ่งว่ามาตรฐานสากลว่าด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม จะสร้างความเชื่อมั่น ความพึงพอใจและความเชื่อถือของธุรกิจในตลาดลูกค้า ช่วยบอกให้ทุกคนในสังคมรู้จักกิจการมีการทำสิ่งที่ดีและถูกต้อง และสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจแก่ผู้ถือหุ้น/หุ้นส่วนธุรกิจ/นักลงทุน

นิจนันท์ ศรีวิทยา (2548) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าสู่ระบบมาตรฐานสิ่งแวดล้อม ISO 14001 ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) โดยเลือก SMEs ประเภทยานยนต์ ชิ้นส่วนไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ผลการวิจัยพบว่า ทุกปัจจัยในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประเภทธุรกิจ ความจำเป็น อุปสรรคและประโยชน์จาก ISO 14001 มีผลต่อการเข้าสู่ระบบ ISO 14001 ในระดับปานกลาง และการตัดสินใจเข้าสู่ระบบ ISO 14001 โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ยังมิได้จัดทำระบบ ISO 14001 แต่มีแผนที่จะดำเนินการจัดทำในอนาคตอันอันใกล้นี้ ผลการศึกษาพบว่าควรส่งเสริมให้ SMEs ตระหนักถึงความจำเป็นและประโยชน์ที่จะได้รับจาก ISO 14001 และลดอุปสรรคที่คาดว่าจะเกิดขึ้น โดยผู้ประกอบการ SMEs เองและการสนับสนุนจากภาครัฐ จะทำให้ระดับการตัดสินใจเข้าสู่ระบบ ISO 14001 เพิ่มมากยิ่งขึ้น

เชิดชัย สมบัติโยธา (2544) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคการจัดทำระบบมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรที่เข้าร่วมโครงการฝึกอบรมและให้คำปรึกษาแนะนำการจัดการระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14001 ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ผลการศึกษาพบว่า องค์กรที่เข้าร่วมโครงการมีปัญหาและอุปสรรคเหมือนกัน การจัดทำระบบคุณภาพอื่นมาก่อนไม่มีความสัมพันธ์กับการได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO 14001 ความสำเร็จของการจัดทำระบบขึ้นอยู่กับองค์กรเองเป็นหลัก ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในองค์กร คือ การเสียค่าใช้จ่ายในการจัดทำระบบเพิ่มขึ้น รองลงมาคือองค์กรเห็นว่าการจัดทำระบบเป็นการเพิ่มปริมาณงานที่มีอยู่แล้ว

อรรถพ ขาวนุ่น (2543) ศึกษาและจัดอันดับปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดตั้งระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14000 รวมถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในก่อนและระหว่างการจัดตั้งระบบ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานในอุตสาหกรรมผู้ผลิตแผงวงจร ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดตั้งระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14000 อันดับหนึ่ง ได้แก่ ความสามารถทางด้านการจัดการ รองลงมาได้แก่ ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก และความรู้ความเข้าใจในข้อกำหนด ตามลำดับ ส่วนปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นก่อนและระหว่างการจัดตั้งระบบ ผลการศึกษา

พบว่า ปัญหาก่อนการดำเนินการ คือ พื้นฐานความรู้ความเข้าใจในระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงานอยู่ในระดับปานกลาง ขาดบุคลากรที่มีประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับการจัดการระบบอย่างแท้จริง และมีการใช้จ่ายสูงในการจัดทำระบบ ซึ่งผู้ทำการวิจัยได้เสนอแนะให้รัฐบาลสนับสนุนเงินทุนหรือจัดหาแหล่งกักเก็บปัญหาระหว่างการดำเนินการ คือ พนักงานระดับปฏิบัติการขาดความรู้ความเข้าใจในข้อกำหนดของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในระยะแรก พนักงานส่วนใหญ่คิดว่าการจัดทำระบบเป็นการเพิ่มภาระงาน ปัญหาในระหว่างการขอการรับรองมาตรฐาน พบว่าบุคลากรที่ให้การรับรองและให้คำปรึกษาที่มีความรู้อย่างแท้จริงมีไม่เพียงพอ ค่าใช้จ่ายในการว่าจ้างสูงและไม่สามารถให้คำอธิบายข้อกำหนด แนะนำวิธีแก้ปัญหที่เหมาะสมได้

วรารักษ์ กัลยาเลิศและวีรอร วัฒนชาติ (2541) ศึกษาสาเหตุที่โรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดสมุทรปราการ ไม่ดำเนินการตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO 14000) โดยใช้แบบสอบถามสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารในแง่ ความต้องการ การเห็นประโยชน์และปัญหาอุปสรรคที่ทำให้ไม่ดำเนินการตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารเห็นประโยชน์ของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม และต้องการนำมาใช้โดยเร็วแต่ปัญหาที่ทำให้ยังไม่สามารถดำเนินการได้ เรียงตามลำดับความสำคัญ คือ ขาดการสนับสนุนด้านความรู้และเทคโนโลยีจากภาครัฐ ปัญหางบประมาณ ปัญหาความยุ่งยากซับซ้อนในการยื่นขอการรับรอง และขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจด้านระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ยังได้ศึกษาความพร้อมของโรงงานในการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วย ความพร้อมในด้านการกำหนดนโยบายสิ่งแวดล้อม การวางแผนสิ่งแวดล้อม การตรวจสอบและปฏิบัติการแก้ไข และการทบทวนโดยผู้บริหารอยู่ในระดับพอใช้ ผลการศึกษาพบว่า ความพร้อมในภาพรวมอยู่ในระดับพอใช้

ปิยธิดา ตั้งตระกูลสมบัติ (2554) ศึกษาการปรับตัวของอุตสาหกรรมไทยสู่โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ผลการศึกษาพบว่าแรงผลักดันภายนอกที่มีผลต่อการปรับตัวเข้าสู่โครงการฯ มากที่สุดได้แก่ แรงผลักดันด้านสังคม รองลงมาได้แก่ ด้านการตลาดและลูกค้า ด้านการส่งเสริมทางการเงิน ด้านการแข่งขัน ด้านผู้ส่งมอบวัตถุดิบ ตามลำดับ แรงผลักดันภายในที่ทำให้องค์กรประสบความสำเร็จในการเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวมากที่สุด ได้แก่ แรงผลักดันด้านนโยบายภายในองค์กร รองลงมาได้แก่ ด้านทรัพยากรภายในองค์กร ด้านการเงินภายในองค์กร ตามลำดับ ส่วนอุปสรรคที่มีผลต่อการปรับตัวสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวมากที่สุดได้แก่ อุปสรรคภายนอกองค์กร รองลงมาได้แก่อุปสรรคด้านการเงินและอุปสรรคภายในองค์กรเอง ส่วนความเข้าใจในเรื่องโลจิสติกส์สีเขียวพบว่า มีผู้ตอบแบบสอบถามเพียงร้อยละ 34.3 ที่รู้จักโลจิสติกส์สีเขียว โดยมีความเข้าใจว่าโลจิสติกส์สีเขียวมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว และโลจิสติกส์สีเขียวยังเป็นส่วนสนับสนุนที่สำคัญส่วนหนึ่งที่จะทำให้เกิดอุตสาหกรรมสีเขียวได้ นอกจากนี้พบว่ามีผู้ประกอบการจำนวนหนึ่งต้องการให้ภาครัฐสนับสนุนในเรื่องการประชาสัมพันธ์โครงการฯ ให้เป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น รวมถึงควรมีการจัดอบรมความรู้ ให้คำปรึกษา และแนะนำแผนการดำเนินงานให้กับผู้ประกอบการเพื่อมุ่งเน้นให้เกิดการนำไปปฏิบัติจริง และเห็นผลอย่างเป็นรูปธรรม

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) ความคิดเห็นของผู้ประกอบการโรงงานจำพวก 3 ในจังหวัดอุบลราชธานีที่ผ่านการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว เพื่อให้ทราบ ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ทราบปัญหาและอุปสรรคในการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของสถานประกอบการ โดยมีแนวทางในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ในการวิจัยครั้งนี้คือ สถานประกอบการโรงงานจำพวก 3 ในจังหวัดอุบลราชธานีที่ผ่านการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว

กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยใช้เท่ากับจำนวนประชากร ซึ่งมีทั้งหมด 25 ราย ดังตารางที่ 3.1 ตารางที่ 3.1 รายชื่อสถานประกอบการโรงงานจำพวก 3 ในจังหวัดอุบลราชธานีที่ผ่านการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว

ลำดับ ที่	ชื่อโรงงาน	เลขที่ใบรับรอง
1	บริษัท อุบล แอล พี จี จำกัด	1-1054/2555
2	บริษัท ยูนิคแก๊ส แอนด์ ปีโตรเคมีคัลส์ จำกัด (มหาชน)	1-1055/2555
3	บริษัท เวิลด์แก๊ส (ประเทศไทย) จำกัด	1-1056/2555
4	ห้างหุ้นส่วนจำกัด จักรกริชเชื้อเพลิง	1-1057/2555
5	ห้างหุ้นส่วนจำกัด อุบลสหเจริญ	1-1059/2555
6	ห้างหุ้นส่วนจำกัด พีที แอลพีจี	1-1060/2555
7	บริษัท ยูนิคแก๊ส แอนด์ ปีโตรเคมีคัลส์ จำกัด (มหาชน)	1-1073/2555
8	ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล โรงน้ำแข็งอนามัย	1-851/2555
9	ห้างหุ้นส่วนจำกัด อุบลกิจวาริเทพ	1-852/2555
10	โรงงานนาฏยา (นางสาวนาฏยา วรวรรณโณทัย)	1-952/2555
11	ห้างหุ้นส่วนจำกัด รัฐกรณ์ มหรรทศนะพงศ์ (2001)	1-953/2555
12	โรงน้ำแข็งวารุณี (นางวารุณี คณาภรณ์)	1-954/2555
13	ห้างหุ้นส่วนจำกัด อุบลราชธานี วาริเทพ	1-955/2555
14	ห้างหุ้นส่วนจำกัด อุบลราชธานี วาริเทพ	1-956/2555
15	บริษัท ไทเลอร์ไอซ์ จำกัด	1-957/2555

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อโรงงาน	เลขที่ใบรับรอง
16	ห้างหุ้นส่วนจำกัด เดชอุดม วารีเทพ	1-958/2555
17	ห้างหุ้นส่วนจำกัด รัฐกรณ์ มหรรทศนะพงศ์ (2001)	1-959/2555
18	นายพีรพงษ์ วรวรรณทัย (โรงงานพีรพงษ์)	1-1083/2555
19	บริษัท มรรคาสาธิต จำกัด	1-867/2555
20	ห้างหุ้นส่วนจำกัด น้ำเย็นศิลาทอง	1-868/2555
21	บริษัท หินหนึ่ง จำกัด	1-973/2555
22	บริษัท ศิลาบน้ำเย็น จำกัด	1-1077/2555
23	บริษัท ส.เขมราฐอินดัสตรี จำกัด	1-1078/2555
24	บริษัท กิตติวิศิลาพาณิชย์ จำกัด	1-1079/2555
25	บริษัท ยโสธรกิจวาริ จำกัด	1-951/2555

ที่มา : <http://www.greenindustrythailand.com/cms/content.php?pagename=-2554-2555> ,
ค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2556

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ ซึ่งประกอบด้วย ประเภทธุรกิจ ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ สินค้าหรือบริการของธุรกิจ เงินทุนจดทะเบียนของกิจการ การขายสินค้าให้กับลูกค้าในต่างประเทศ

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ในส่วนนี้จะสอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการถึงความจำเป็นที่ต้องเข้าร่วมโครงการหรือปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของสถานประกอบการ ข้อคำถามประกอบด้วยปัจจัย 8 ข้อ โดยใช้มาตรการประเมินแบบตัวเลข 5 ระดับตามแบบของลิเคิร์ต คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 อุปสรรคในการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ในส่วนนี้จะสอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการถึงปัญหาและอุปสรรคในการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ข้อคำถามประกอบด้วยปัญหาและอุปสรรครวม 8 ข้อ โดยใช้มาตรการประเมินแบบตัวเลข 5 ระดับตามแบบของลิเคิร์ต คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ในส่วนนี้จะสอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการถึงประโยชน์ที่ต้องการได้รับในการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ข้อคำถามประกอบด้วยสิทธิประโยชน์จากภาครัฐ และประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นภายในสถานประกอบการ

เองเมื่อเข้าร่วมโครงการ คำถามรวมทั้งหมด 10 ข้อ โดยใช้มาตรการประเมินแบบตัวเลข 5 ระดับตามแบบของ ลิเคิร์ท คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียวในระดับที่สูงขึ้น ในส่วนนี้จะสอบถามถึงเป้าหมายของสถานประกอบการว่าต้องการการรับรองสูงสุดในระดับใดและต้องการให้หน่วยงานภาครัฐสนับสนุนในส่วนใด ในส่วนนี้จะเป็นการถามปลายเปิดให้ผู้ประกอบการเสนอแนะแนวทางการสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐด้วย

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว
- 2) กำหนดขอบข่ายหรือนิยามตัวแปรให้สอดคล้องกับเรื่องที่ศึกษา
- 3) สร้างข้อความแบบสอบถาม ให้สอดคล้องและครอบคลุมตามที่กำหนดไว้ในข้อ 2
- 4) ตรวจสอบแบบสอบถาม ในด้านความถูกต้องและความตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถาม โดย

ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

- 5) ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและจัดพิมพ์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลของงานวิจัยประกอบด้วย การสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม และการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ

3.3.1 การรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ ผู้วิจัยได้ประสานงานกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อขอข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว นอกจากนั้นได้มีการค้นคว้าข้อมูลจาก ตำรา รายงานการวิจัย และบทความในวารสารวิชาการ และเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง

3.3.2 การรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ เป็นการสำรวจโดยใช้การสัมภาษณ์และการให้ผู้ประกอบการตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง กับกลุ่มผู้ประกอบการโรงงานจำพวก 3 ในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ที่ได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว โดยมีขั้นตอนดังนี้

- 1) ผู้วิจัยโทรศัพท์เพื่อขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ
- 2) เข้าพบและสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ
- 3) ส่งแบบสอบถามให้ผู้ประกอบการกรณีไม่สะดวกให้เข้าสัมภาษณ์
- 4) โทรศัพท์ติดตามผู้ประกอบการกรณีที่ยังไม่ได้รับแบบสอบถามกลับคืน

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

3.4.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

3.4.2 นำข้อมูลจากแบบสอบถามไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้ค่าสถิติดังนี้

ข้อมูลตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการและข้อมูลตอนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียวในระดับที่สูงขึ้น วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ

ข้อมูลตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ตอนที่ 3 อุปสรรคในการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว และตอนที่ 4 ประโยชน์ที่ต้องการได้รับการผ่านการรับรองโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว วิเคราะห์โดยค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และ S.D.

ในการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ใช้วิธีจัดแบ่งช่วงค่าเฉลี่ยเพื่อใช้เป็นค่ามาตรฐานสำหรับเปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้ (arbitrary weighting method) โดยมีหลักเกณฑ์ให้ยึดจุดกึ่งกลางเป็นหลักจาก 1 ไปถึง 5 ดังนี้ (สิน พันธุ์พินิจ, 2553 : 155)

คะแนน	หมายถึง
1.00– 1.50	น้อยที่สุด
1.51 – 2.50	น้อย
2.51 – 3.50	ปานกลาง
3.51 – 4.50	มาก
4.51 – 5.00	มากที่สุด

3.5 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 ค่าร้อยละ ใช้วิเคราะห์ ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ และความคิดเห็นเกี่ยวกับการขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียวในระดับที่สูงขึ้น

3.5.1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และ S.D. ใช้วิเคราะห์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว อุปสรรคในการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว และประโยชน์ที่ต้องการได้รับการผ่านการรับรองโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ของผู้ประกอบการในจังหวัดอุบลราชธานี ” ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ

4.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

4.3 อุปสรรคในการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

4.4 ประโยชน์ที่ต้องการได้รับการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

4.5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียวในระดับที่สูงขึ้น

4.1 ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ ดังตารางที่ 4.1-4.5
ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามประเภทกิจการ

ประเภทกิจการ	จำนวน	ร้อยละ
กิจการเจ้าของคนเดียว	1	5.88
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	11	64.71
บริษัทจำกัด	3	17.65
บริษัทจำกัด (มหาชน)	2	11.76
รวม	17	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่าผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบกิจการประเภทห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.71 รองลงมา คือ บริษัทจำกัด จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.65 บริษัทจำกัด (มหาชน) จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.76 และกิจการเจ้าของคนเดียว จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.88 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินกิจการ

ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ปี	0	0.00
1 - 5 ปี	0	0.00
6 - 10 ปี	1	5.88

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินกิจการ(ต่อ)

ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ	จำนวน	ร้อยละ
มากกว่า 10 ปี	16	94.12
รวม	17	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่าผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีระยะเวลาดำเนินกิจการมากกว่า 10 ปี จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.12 ส่วนที่เหลืออีก 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.88 มีระยะเวลาดำเนินกิจการในช่วง 6 ปี ถึง 10 ปี

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามประเภทของสินค้าและบริการ

ประเภทของสินค้าและบริการ	จำนวน	ร้อยละ
น้ำแข็ง	8	47.06
ผลิตภัณฑ์คอนกรีต	1	5.88
ชุด ตัก ดูดทราย	1	5.88
บรรจุแก๊ส	6	35.29
อื่นๆ	1	5.88
รวม	17	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่าผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการผลิตน้ำแข็ง จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.06 รองลงมาคือ การบรรจุแก๊ส จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.29 ส่วนที่เหลือจำนวนอย่างละ 1 ราย ได้แก่ ผลิตภัณฑ์คอนกรีต บริการ ชุด ตัก ดูดทราย และอื่นๆ

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามจำนวนเงินทุนจดทะเบียน

จำนวนเงินทุนจดทะเบียน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1,000,000 บาท	2	11.76
1,000,001 – 5,000,000 บาท	9	52.94
5,000,001 – 10,000,000 บาท	0	0.00
10,000,001 – 50,000,000 บาท	4	23.53
มากกว่า 50,000,000 บาท	2	11.76
รวม	17	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่าผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีจำนวนเงินทุนจดทะเบียนของสถานประกอบการมูลค่าระหว่าง 1 ล้านบาท ถึง 5 ล้านบาท จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.94 รองลงมา คือ เงินทุนจดทะเบียนมูลค่า 10 ล้านบาท ถึง 50 ล้านบาท จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.53 เงินทุนจดทะเบียนมูลค่าต่ำกว่า 1 ล้านบาท จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.76 และเงินทุนจดทะเบียนมูลค่ามากกว่า 50 ล้านบาท จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.76 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามจำนวนพนักงานในองค์กร

จำนวนพนักงานในองค์กร	จำนวน	ร้อยละ
1 - 15 คน	4	23.53
16 - 50 คน	12	70.59
51 - 200 คน	1	5.88
มากกว่า 200 คน	0	0.00
รวม	17	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่าผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีพนักงานในสถานประกอบการจำนวน 16-50 คน จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.59 รองลงมา มีพนักงานจำนวน 1-15 คน จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.53 และมีพนักงานจำนวน 51-200 คน จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.88 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการขายสินค้าให้ลูกค้าต่างชาติ

การขายสินค้าให้ลูกค้าต่างชาติ	จำนวน	ร้อยละ
ขาย	2	11.76
ไม่ขาย	15	88.24
รวม	17	100.00

จากตารางที่ 4.6 พบว่าผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ขายสินค้าให้กับลูกค้าภายในประเทศเท่านั้นจำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.24 ส่วนอีก 2 ราย หรือร้อยละ 11.76 ขายสินค้าให้ลูกค้าต่างประเทศ

4.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
ความต้องการของลูกค้า	2.35	1.22	น้อย	8
ความต้องการของชุมชน	2.65	1.32	ปานกลาง	6
ความต้องการของผู้ถือหุ้น	3.18	1.24	ปานกลาง	5
กฎหมายและข้อกำหนด	2.56	1.28	ปานกลาง	7
ความมุ่งมั่นในการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมขององค์กร	3.82	0.64	มาก	3
ความต้องการส่งเสริมภาพลักษณ์ขององค์กร	4.18	0.53	มาก	1
ขั้นตอนในการเข้าร่วมโครงการง่ายและสะดวก	3.94	0.56	มาก	2
การสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐ	3.24	0.90	ปานกลาง	4

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลในระดับมากต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของผู้ประกอบการ คือ ความต้องการส่งเสริมภาพลักษณ์ขององค์กร ขั้นตอนในการเข้าร่วมโครงการง่ายและสะดวก และความมุ่งมั่นในการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมขององค์กร โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 , 3.94 และ 3.82 ตามลำดับ

ปัจจัยที่ส่งผลในระดับปานกลางต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของผู้ประกอบการ คือ การสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐ ความต้องการของผู้ถือหุ้น ความต้องการของชุมชน และกฎหมายและข้อกำหนด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 , 3.18 , 2.65 และ 2.56 ตามลำดับ

ปัจจัยที่ส่งผลในระดับน้อยต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของผู้ประกอบการ คือ ความต้องการของลูกค้า โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.35

4.3 อุปสรรคในการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่ออุปสรรคในการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

อุปสรรคในการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
บุคลากรขาดความรู้/ประสบการณ์เกี่ยวกับการขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียว	2.71	1.05	ปานกลาง	2

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่ออุปสรรคในการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว(ต่อ)

อุปสรรคในการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
ผู้บริหารไม่เห็นประโยชน์ของโครงการหรือขาดแรงจูงใจในการดำเนินงาน	2.29	1.05	น้อย	5
ไม่มีเงินทุนในการดำเนินโครงการ	2.41	1.00	น้อย	4
การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐไม่เพียงพอ	2.82	0.95	ปานกลาง	1
ขั้นตอนในการขอการรับรองมีความยุ่งยาก	2.53	0.80	ปานกลาง	3
ขาดข้อมูลข่าวสารและการเข้าถึงแหล่งข้อมูลมีความยุ่งยาก	2.53	0.87	ปานกลาง	3
การดำเนินโครงการต้องเป็นการเพิ่มภาระในการทำงาน	2.41	0.87	น้อย	4
การดำเนินโครงการต้องใช้ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น	2.41	0.94	น้อย	4
รวม	2.51	0.94	ปานกลาง	

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่ออุปสรรคในการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ดังนี้

ผู้ประกอบการเห็นว่าการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวนั้นมีอุปสรรคโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแต่ละหัวข้อพบว่า ผู้ประกอบการให้ค่าคะแนนอุปสรรคในระดับปานกลาง ถึงระดับน้อย โดยอุปสรรคที่ผู้ประกอบการเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐไม่เพียงพอ บุคลากรขาดความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียว ขั้นตอนในการขอการรับรองมีความยุ่งยาก ขาดข้อมูลข่าวสารและการเข้าถึงแหล่งข้อมูลมีความยุ่งยาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.82, 2.71, 2.53 และ 2.53 ตามลำดับ

อุปสรรคที่ผู้ประกอบการเห็นว่าอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ การไม่มีเงินทุนในการดำเนินโครงการ การดำเนินโครงการต้องใช้ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น การดำเนินโครงการต้องเป็นการเพิ่มภาระในการทำงาน และการที่ผู้บริหารไม่เห็นประโยชน์ของโครงการหรือขาดแรงจูงใจในการดำเนินงาน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.41, 2.41, 2.41 และ 2.29 ตามลำดับ

4.4 ประโยชน์ที่ต้องการได้จากการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อประโยชน์ที่ต้องการได้จากการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

ประโยชน์ที่ต้องการได้จากการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว		S.D.	แปลผล	อันดับ
การได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมรายปี	3.12	1.36	ปานกลาง	3
การยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร	2.47	1.18	น้อย	8

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อประโยชน์ที่ต้องการ
 ได้รับความจากการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว(ต่อ)

ประโยชน์ที่ต้องการได้รับความจากการเข้าร่วมโครงการ อุตสาหกรรมสีเขียว		S.D.	แปลผล	อันดับ
การยกเว้นอากรขาออก	2.06	1.25	น้อย	9
การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล	3.00	1.41	ปานกลาง	4
การลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล	3.18	1.42	ปานกลาง	2
เงินอุดหนุนเบี้ยต่ำ	2.76	1.44	ปานกลาง	4
ภาครัฐให้การสนับสนุนโดยการจัดซื้อ จัดจ้างองค์กรที่เข้าร่วม โครงการ	2.53	1.28	ปานกลาง	7
องค์กรมีภาพลักษณ์ที่ดี	3.94	1.03	มาก	1
องค์กรสามารถลดต้นทุนในการดำเนินงานได้	2.71	1.10	ปานกลาง	6
องค์กรสามารถเพิ่มยอดขายได้มากขึ้น	2.76	1.03	ปานกลาง	5
รวม	2.85	1.25	ปานกลาง	

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อ
 ประโยชน์ที่ต้องการได้รับความจากการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ดังนี้

ผู้ประกอบการต้องการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวโดยภาพรวมอยู่ใน
 ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นพบว่า ประโยชน์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการได้รับในระดับมาก
 คือ องค์กรมีภาพลักษณ์ที่ดีขึ้นจากการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94

ประโยชน์ที่ผู้ประกอบการต้องการได้รับในระดับปานกลาง ได้แก่ การได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติ
 บุคคล การได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมรายปี การได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล องค์กรสามารถเพิ่ม
 ยอดขายได้มากขึ้น องค์กรสามารถลดต้นทุนในการดำเนินงานได้ และการที่ภาครัฐให้การสนับสนุนโดยการ
 จัดซื้อจัดจ้างองค์กรที่เข้าร่วมโครงการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18, 3.12, 3.00, 2.76 และ 2.53 ตามลำดับ
 ส่วนประโยชน์ที่ผู้ประกอบการต้องการได้รับในระดับน้อย ได้แก่ การได้รับยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักรโดยมี
 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.47 และการได้รับยกเว้นอากรขาออก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.06

4.5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียวในระดับที่สูงขึ้น

ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อเป้าหมายในการขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียว

เป้าหมายในการขอการรับรองมาตรฐาน	จำนวน	ร้อยละ
ระดับ 1	7	41.18
ระดับ 2	2	11.76
ระดับ 3	4	23.53
ระดับ 4	0	0.00
ระดับ 5	4	23.53
รวม	17	100.00

ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อเป้าหมายในการขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียว ดังนี้

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ตั้งเป้าหมายในการขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียวไว้ที่ ระดับ 1 จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.18 รองลงมา ตั้งเป้าหมายในการขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียวไว้ที่ ระดับ 5 จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.53 ระดับ 3 จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.53 และระดับ 2 จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.76

ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อความต้องการการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐในกรณีต้องการขอการรับรองในระดับที่สูงขึ้น

การสนับสนุนจากภาครัฐ	จำนวน	ร้อยละ
ให้การฝึกอบรม	8	36.36
ตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือในการทำระบบ	11	50.00
สนับสนุนเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ	3	13.64
รวม	22	95.65

ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อความต้องการการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐในกรณีต้องการขอการรับรองในระดับที่สูงขึ้น ดังนี้

กรณีผู้ประกอบการได้รับการรับรองจากโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวแล้วและต้องการขอการรับรองในระดับที่สูงขึ้นไป ผู้ประกอบการต้องการให้หน่วยงานของรัฐ สนับสนุนโดยการตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือในการจัดทำระบบดำเนินงาน มากที่สุด จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมา คือ ต้องการให้ภาครัฐให้การฝึกอบรม จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.36 และต้องการให้ภาครัฐให้การสนับสนุนเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำเพื่อใช้ในการจัดทำระบบ จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.6

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว รวมทั้งศึกษาอุปสรรคในการเข้าร่วมโครงการ ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ คือ ผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นข้อมูลประกอบการกำหนดยุทธศาสตร์ การส่งเสริมผู้ประกอบการในการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดได้อย่างเหมาะสม และตรงกับความต้องการของสถานประกอบการมากที่สุด การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้ประกอบการโรงงานจำพวก 3 ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีที่ผ่านการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามปลายปิด แบบเลือกตอบแบบมาตราการประเมินแบบตัวเลข 5 ระดับตามแบบของลิเคิร์ท และแบบปลายเปิด เป็นแบบบันทึกความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม หลังจากนั้นผู้วิจัยได้รวบรวมแบบสอบถามแล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยค่าสถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีผลสรุปการวิจัย ดังนี้

5.1 ผลสรุปการวิจัย

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ของผู้ประกอบการในจังหวัดอุบลราชธานี สรุปผลวิจัยได้ดังนี้

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ

ผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบกิจการประเภทห้างหุ้นส่วนจำกัดร้อยละ 64.71 มีระยะเวลาดำเนินกิจการมากกว่า 10 ปี ร้อยละ 94.12 ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการผลิตน้ำแข็งร้อยละ 47.06 มีจำนวนเงินทุนจดทะเบียนของสถานประกอบการมูลค่าระหว่าง 1 ล้าน ถึง 5 ล้านบาทร้อยละ 52.94 มีพนักงานในสถานประกอบการจำนวน 16-50 คน ร้อยละ 70.59 และผู้ประกอบการส่วนใหญ่ขายสินค้าให้กับลูกค้าภายในประเทศเท่านั้น ร้อยละ 88.24

5.1.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

ปัจจัยที่ส่งผลในระดับมากต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของผู้ประกอบการ คือ ความต้องการส่งเสริมภาพลักษณ์ขององค์กร ขั้นตอนในการเข้าร่วมโครงการง่ายและสะดวก และความมุ่งมั่นในการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมขององค์กร ตามลำดับ

ปัจจัยที่ส่งผลในระดับปานกลางต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของผู้ประกอบการ คือ การสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐ ความต้องการของผู้ถือหุ้น ความต้องการของชุมชน และกฎหมายและข้อกำหนด ตามลำดับ ส่วนปัจจัยด้านความต้องการของลูกค้าเป็นปัจจัยที่ส่งผลในระดับน้อยต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของผู้ประกอบการ

5.1.3 อุปสรรคในการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

ผู้ประกอบการเห็นว่าการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวนั้นมีอุปสรรคโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแต่ละหัวข้อพบว่า อุปสรรคที่ผู้ประกอบการเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การ

สนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐไม่เพียงพอ บุคลากรขาดความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียว ขั้นตอนในการขอการรับรองมีความยุ่งยาก ขาดข้อมูลข่าวสารและการเข้าถึงแหล่งข้อมูลมีความยุ่งยาก ตามลำดับ

อุปสรรคที่ผู้ประกอบการเห็นว่าอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ การไม่มีเงินทุนในการดำเนินโครงการ การดำเนินโครงการต้องใช้ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น การดำเนินโครงการต้องเป็นการเพิ่มภาระในการทำงาน และการที่ผู้บริหารไม่เห็นประโยชน์ของโครงการหรือขาดแรงจูงใจในการดำเนินงาน ตามลำดับ

5.1.4 ประโยชน์ที่ต้องการได้รับการได้จากการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

ผู้ประกอบการต้องการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นพบว่า ประโยชน์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการได้รับในระดับมาก คือ องค์กรมีภาพลักษณ์ที่ดีขึ้นจากการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ประโยชน์ที่ผู้ประกอบการต้องการได้รับในระดับปานกลาง ได้แก่ การได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล การได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมรายปี การได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล องค์กรสามารถเพิ่มยอดขายได้มากขึ้น องค์กรสามารถลดต้นทุนในการดำเนินงานได้ และการที่ภาครัฐให้การสนับสนุนโดยการจัดซื้อจัดจ้างองค์กรที่เข้าร่วมโครงการ ตามลำดับ ส่วนประโยชน์ที่ผู้ประกอบการต้องการได้รับในระดับน้อย ได้แก่ การได้รับยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร และการได้รับยกเว้นอากรขาออก

5.1.5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียวในระดับที่สูงขึ้น

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ตั้งเป้าหมายในการขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียวไว้ที่ ระดับ 1 ร้อยละ 41.18 รองลงมา ระดับ 5 ระดับ 3 และระดับ 2 ตามลำดับ

กรณีผู้ประกอบการได้รับการรับรองจากโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวแล้วและต้องการขอการรับรองในระดับที่สูงขึ้นไป ผู้ประกอบการ ร้อยละ 50 ต้องการให้หน่วยงานของรัฐ สนับสนุนโดยการตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือในการจัดทำระบบดำเนินงาน รองลงมา คือ ต้องการให้ภาครัฐให้การฝึกอบรม ร้อยละ 36.36 และต้องการให้ภาครัฐให้การสนับสนุนเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำเพื่อใช้ในการจัดทำระบบ ร้อยละ 13.6

5.2 อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของผู้ประกอบการในจังหวัดอุบลราชธานี ผู้วิจัยได้อภิปรายผลดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.2.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

ปัจจัยที่ส่งผลในระดับมากต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของผู้ประกอบการ คือ ความต้องการส่งเสริมภาพลักษณ์ขององค์กร ขั้นตอนในการเข้าร่วมโครงการง่ายและสะดวก และความมุ่งมั่นในการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมขององค์กร ตามลำดับ ปัจจัยที่ส่งผลในระดับปานกลางต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของผู้ประกอบการ คือ การสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐ ความต้องการของผู้ถือหุ้น ความต้องการของชุมชน และกฎหมายและข้อกำหนด ตามลำดับ ส่วนปัจจัยด้านความต้องการของลูกค้าเป็นปัจจัยที่ส่งผลในระดับน้อยต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของผู้ประกอบการซึ่งสอดคล้องกับ อภิสิทธิ์ ตั้งเกียรติศิลป์ และอุดม สารพันธ์ (2551) ได้ศึกษาความเห็นของผู้ประกอบการส่งออกไทยต่อมาตรฐานสากลว่าด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม จากการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการเห็นด้วยอย่างยิ่งว่ามาตรฐานสากลว่าด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมจะสร้างความเชื่อมั่น ความพึงพอใจและความเชื่อถือของธุรกิจในตลาดลูกค้า ช่วยบอกให้ทุกคนในสังคมรู้ว่ากิจการมีการทำสิ่งที่ดีและถูกต้อง และสร้าง

ความเชื่อมั่นและความไว้วางใจแก่ผู้ถือหุ้น หุ้นส่วนธุรกิจและนักลงทุน และสอดคล้องกับ สภาพการค้ำแห่ง ประเทศไทยที่ได้กล่าวว่า องค์กรข้ามชาติหลายแห่งเริ่มหันมาให้ความสนใจการมุ่งเน้นรักษาและปรับปรุง สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติต่างๆ โดยเฉพาะสภาพแวดล้อมที่เริ่มมีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ การดำรงชีวิต ของประชาชน เข้ามำกำหนดกลยุทธ์ให้สอดคล้องเพื่อสร้างภาพลักษณ์ในการนำไปสู่องค์กรสีเขียวที่อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติอันจะทำให้เกิดความเข้าใจอันดีและทำให้ได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

<http://www.thaichamber.org/scripts/detail.asp?nNEWSID=4229>, ค้นเมื่อ 17/5/56

5.2.2 อุปสรรคในการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

ผู้ประกอบการเห็นว่าการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวนี้มีอุปสรรคโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปาน กลาง เมื่อพิจารณาแต่ละหัวข้อพบว่า อุปสรรคที่ผู้ประกอบการเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การ สนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐไม่เพียงพอ บุคลากรขาดความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการขอการรับรอง มาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียว ขั้นตอนในการขอการรับรองมีความยุ่งยาก ขาดข้อมูลข่าวสารและการเข้าถึง แหล่งข้อมูลมีความยุ่งยาก ตามลำดับอุปสรรคที่ผู้ประกอบการเห็นว่าอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ การไม่มีเงินทุนใน การดำเนินโครงการ การดำเนินโครงการต้องใช้ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น การดำเนินโครงการต้องเป็นการเพิ่มภาระใน การทำงาน และการที่ผู้บริหารไม่เห็นประโยชน์ของโครงการหรือขาดแรงจูงใจในการดำเนินงาน ตามลำดับซึ่ง สอดคล้องกับ อรรถพร ขาวนุ้ม (2543) ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในช่วงก่อนและระหว่างการ จัดตั้งระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14000 โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานในอุตสาหกรรมผู้ผลิต แผงวงจร ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาก่อนการดำเนินการ คือ พื้นฐานความรู้ความเข้าใจในระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงานอยู่ในระดับปานกลางและขาดบุคลากร ที่มีประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับการจัดการระบบอย่างแท้จริง สอดคล้องกับ วราภรณ์ กัลยาเลิศและ วีรธร วัดขนาด (2541) ที่ได้ศึกษาสาเหตุที่โรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการไม่ดำเนินการตาม ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO 14000) โดยพบว่าปัญหาอุปสรรคข้อหนึ่งที่ทำให้สถานประกอบการไม่ ดำเนินการตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม คือ ปัญหาความยุ่งยากซับซ้อนในการยื่นขอการรับรอง และขาด บุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจด้านระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับปิยธิดา ตั้งตระกูลสมบัติ (2554) ศึกษาการปรับตัวของอุตสาหกรรมไทยสู่โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว พบว่าอุปสรรคข้อหนึ่งที่มีผลต่อ การปรับตัวสู่โครงการฯ ขององค์กรเหล่านี้ คือ การที่ผู้บริหารสูงสุดขององค์กรขาดความรู้ และผู้ปฏิบัติงานยัง ยึดติดอยู่กับการปฏิบัติงานแบบเดิมๆ

5.2.3 ประโยชน์ที่ต้องการได้จากการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

ผู้ประกอบการต้องการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวโดยภาพรวมอยู่ใน ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นพบว่า ประโยชน์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการได้รับในระดับมาก คือ องค์กรมีภาพลักษณ์ที่ดีขึ้นจากการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ประโยชน์ที่ผู้ประกอบการต้องการ ได้รับในระดับปานกลาง ได้แก่ การได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล การได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมรายปี การได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล องค์กรสามารถเพิ่มยอดขายได้มากขึ้น องค์กรสามารถลดต้นทุนในการ ดำเนินงานได้ และการที่ภาครัฐให้การสนับสนุนโดยการจัดซื้อจัดจ้างองค์กรที่เข้าร่วมโครงการ ตามลำดับ ส่วน ประโยชน์ที่ผู้ประกอบการต้องการได้รับในระดับน้อย ได้แก่ การได้รับยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร และการ ได้รับยกเว้นอากรขาออก สอดคล้องกับกระทรวงอุตสาหกรรม (2554) ที่กล่าวว่าพัฒนาอุตสาหกรรมสี เขียวจะทำให้สถานประกอบการเกิดภาพลักษณ์ที่ดี เกิดความเข้าใจที่ดีและการยอมรับระหว่างอุตสาหกรรม และชุมชนที่อยู่โดยรอบ และยังสร้างโอกาสทางการตลาดโดยเน้นประเด็น “สีเขียว” ของผลิตภัณฑ์และ กระบวนการผลิต และทางกระทรวงอุตสาหกรรมได้กำหนดสิทธิประโยชน์สำหรับผู้ที่ได้รับการรับรอง

อุตสาหกรรมสีเขียว ซึ่งได้แก่ ยกเว้นค่าธรรมเนียมรายปี ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลและลดหย่อนภาษีเงินได้

5.2.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียวในระดับที่สูงขึ้น

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ตั้งเป้าหมายในการขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียวไว้ที่ ระดับ 1 ร้อยละ 41.18 รองลงมา ระดับ 5 ระดับ 3 และระดับ 2 ตามลำดับ สอดคล้องกับข้อมูลของกระทรวงอุตสาหกรรม (2556) ที่ได้รวบรวมรายชื่อสถานประกอบการทั่วประเทศที่ผ่านการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว จากข้อมูลพบว่า มีผู้ผ่านการรับรองในระดับที่ 1 มากที่สุด จำนวน 1,278 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.77 รองลงมา คือผ่านการรับรองใน ระดับที่ 2 ระดับที่ 3 และระดับที่ 4 ตามลำดับ

กรณีผู้ประกอบการได้รับการรับรองจากโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวแล้วและต้องการขอการรับรองในระดับที่สูงขึ้นไป ผู้ประกอบการ ร้อยละ 50 ต้องการให้หน่วยงานของรัฐ สนับสนุนโดยการตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือในการจัดทำระบบดำเนินงาน รองลงมา คือ ต้องการให้ภาครัฐให้การฝึกอบรม ร้อยละ 36.36 และต้องการให้ภาครัฐให้การสนับสนุนเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำเพื่อใช้ในการจัดทำระบบ ร้อยละ 13.6 สอดคล้องกับปียติฯ ตั้งตระกูลสมบัติ (2554) ศึกษาการปรับตัวของอุตสาหกรรมไทยสู่โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ผลการวิจัยในส่วนของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนหนึ่งต้องการให้ภาครัฐสนับสนุนในเรื่องการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับรายละเอียดความสำคัญของโครงการฯ หลักเกณฑ์ปฏิบัติ ผลประโยชน์ และการประเมินผลของโครงการในระดับต่างๆ ให้ชัดเจนและทั่วถึง แต่ละท้องถิ่นในส่วนภูมิภาคมากยิ่งขึ้น และควรมีการจัดอบรมความรู้ ให้คำปรึกษา และแนะนำแผนการดำเนินงานให้กับผู้ประกอบการ สอดคล้องกับ นิจมานันท์ ศรีวิทยา (2548) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าสู่ระบบมาตรฐานสิ่งแวดล้อม ISO 14001 ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) โดยเลือก SMEs ประเภทยานยนต์ ชิ้นส่วนไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ การศึกษาพบว่าควรส่งเสริมให้ SMEs ตระหนักถึงความจำเป็นและประโยชน์ที่จะได้รับจาก ISO 14001 จะทำให้ระดับการตัดสินใจเข้าสู่ระบบ ISO 14001 เพิ่มมากยิ่งขึ้น

5.3 ข้อเสนอแนะจากผู้ประกอบการ

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวดังนี้

1. อยากให้หน่วยงานของรัฐทำงานเชิงรุกโดยการผลักดันผู้ประกอบการให้เข้าร่วมโครงการอย่างจริงจัง
2. ก่อนที่ผู้ประกอบการจะเข้าร่วมโครงการต้องมีจิตสำนึกทางด้านสิ่งแวดล้อมก่อน ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐควรให้ความสำคัญเรื่องการจัดทำจิตสำนึกเป็นอันดับแรก
3. การขอการรับรองในระดับที่สูงขึ้นไปทำให้มีภาระเพิ่ม ผู้ประกอบการจึงอยากขอการรับรองในระดับเดิม คือ ระดับที่ 1 เท่านั้น
4. อยากให้หน่วยงานของรัฐชี้แจงรายละเอียดโครงการให้ผู้ประกอบการเข้าใจมากขึ้นเพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการ
5. ในส่วนของสิทธิประโยชน์ในการเข้าร่วมโครงการอยากให้หน่วยงานของรัฐสนับสนุนในเรื่องการลดค่า FT (Float Time) ของไฟฟ้าลง เพื่อให้สถานประกอบการสามารถลดต้นทุนในการดำเนินงาน
6. ในส่วนของสิทธิประโยชน์ในการเข้าร่วมโครงการอยากให้หน่วยงานรัฐยกเว้นภาษีนิติบุคคลในช่วงปี พ.ศ. 2556 – 2560

7. หน่วยงานของรัฐควรทำการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวให้มากขึ้น

5.4 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

ปัจจัยที่ส่งผลในระดับมากต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของผู้ประกอบการ คือ ความต้องการส่งเสริมภาพลักษณ์ขององค์กร ส่วนด้านประโยชน์ที่ต้องการได้รับเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว นั้น ประโยชน์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการได้รับในระดับมาก คือ องค์กรมีภาพลักษณ์ที่ดีขึ้นจากการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ประโยชน์ที่ผู้ประกอบการต้องการได้รับในระดับปานกลาง ได้แก่ การได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล การได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมรายปี การได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล องค์กรสามารถเพิ่มยอดขายได้มากขึ้น องค์กรสามารถลดต้นทุนในการดำเนินงานได้ และการที่ภาครัฐให้การสนับสนุนโดยการจัดซื้อจัดจ้างองค์กรที่เข้าร่วมโครงการ ตามลำดับ

ผู้ประกอบการเห็นว่าการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวนี้มีอุปสรรคโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแต่ละหัวข้อพบว่า อุปสรรคที่ผู้ประกอบการเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐไม่เพียงพอ บุคลากรขาดความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียว ขั้นตอนในการขอการรับรองมีความยุ่งยาก ขาดข้อมูลข่าวสารและการเข้าถึงแหล่งข้อมูล มีความยุ่งยาก

ผลการวิจัยในครั้งนี้ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดได้รับการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียวในระดับที่ 1 และผู้ประกอบการส่วนใหญ่ตั้งเป้าหมายในการขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียวไว้ที่ระดับที่ 1 เช่นเดิม ไม่ต้องการขอการรับรองในระดับที่สูงขึ้นไป กรณีต้องการขอการรับรองในระดับที่สูงขึ้นไป ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ต้องการให้หน่วยงานของรัฐ สนับสนุนโดยการตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือในการจัดทำระบบดำเนินงาน รองลงมา คือ ต้องการให้ภาครัฐให้การฝึกอบรม

จากผลการวิจัยดังกล่าวผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจะเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์โครงการอุตสาหกรรมสีเขียวให้หลากหลายมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็น ทางวิทยุ โทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ เพื่อให้ประชาชนทั่วไปเกิดการรับรู้และเข้าใจความสำคัญของโครงการตลอดจนประโยชน์ที่สังคมจะได้รับจากโครงการ ซึ่งความรู้ความเข้าใจดังกล่าวจะส่งผลให้ประชาชนรู้สึกชื่นชมและมีทัศนคติที่ดีต่อสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ สถานประกอบการมีภาพลักษณ์ที่ดีขึ้นในสายตาของประชาชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สิ่งเหล่านี้จะจูงใจให้สถานประกอบการเข้าร่วมโครงการมากขึ้น
2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีการฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวแก่ผู้ประกอบการ โดยการฝึกอบรมนั้นควรแบ่งกลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 สำหรับผู้บริหารหรือเจ้าของสถานประกอบการ เน้นให้ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโครงการ การสร้างจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม และในกลุ่มนี้ควรมีการเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นต่างๆ รวมถึงประเด็นที่ต้องการให้หน่วยงานของรัฐสนับสนุนเพื่อกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานต่อไป

กลุ่มที่ 2 สำหรับตัวแทนผู้ประกอบการที่ทำหน้าที่ในการขอการรับรอง ให้ความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการขอการรับรอง การเขียนแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมและแนวทางการดำเนินงานเพื่อให้ได้รับการรับรอง

3. อุตสาหกรรมจังหวัดควรตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือในการจัดทำระบบดำเนินงานเพื่อให้สถานประกอบการสามารถดำเนินงานได้สอดคล้องตามเกณฑ์และสามารถผ่านการรับรองตามเป้าหมายที่ตั้งไว้กระทรวงอุตสาหกรรม ควรมีการทบทวนสิทธิประโยชน์ที่ให้กับผู้ประกอบการเนื่องจากในปัจจุบัน สิทธิประโยชน์ทางตรงสำหรับสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองระดับที่1 นั้นยังไม่มี ส่วนสิทธิประโยชน์ด้าน การได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล การได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมรายปีและการได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้นมีเงื่อนไขค่อนข้างมาก ไม่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจขนาดเล็ก

5.5 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.5.1 การเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวและการผ่านการรับรองในระดับที่1 นั้นทำได้ไม่ยากนัก เพียงแค่มีนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมและมีการสื่อสารในองค์กร แต่การผ่านการรับรองในระดับที่2 นั้นต้องมีแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมและมีการดำเนินงานตามแผนเพื่อลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งถือว่ายากพอสมควรสำหรับสถานประกอบการที่ยังไม่เคยดำเนินงานด้านนี้ ดังนั้นผู้สนใจควรศึกษาปัจจัยความสำเร็จในการผ่านการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 2 เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของสถานประกอบการที่ต้องการขอการรับรองในระดับที่2 ต่อไป

5.5.2 จากข้อมูลของกระทรวงอุตสาหกรรมพบว่าตั้งแต่เริ่มโครงการในปี พ.ศ. 2554 จนถึง พ.ศ.2556 มีสถานประกอบการเข้าร่วมโครงการเพียง 2,675 รายจากโรงงานจำพวก3 ในประเทศไทยที่มีทั้งหมดประมาณ 70,818 ราย จึงขอเสนอให้ผู้สนใจ ศึกษาสาเหตุที่สถานประกอบการไม่เข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

5.5.3 ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการด้านการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมส่วนใหญ่มีจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม อีกหนึ่งประเด็นที่ควรจะศึกษา คือ รูปแบบการสร้างจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อมแก่ผู้ประกอบการ

5.6 ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

5.6.1 การวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของสถานประกอบการ รวมถึงปัญหาและอุปสรรคในการเข้าร่วมโครงการ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำเสนอผลการวิจัยแก่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุบลราชธานีเพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดยุทธศาสตร์ การส่งเสริมผู้ประกอบการในการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดได้อย่างเหมาะสมและตรงกับความต้องการของสถานประกอบการมากที่สุด ซึ่งหากหน่วยงานของรัฐส่งเสริมผู้ประกอบการได้เหมาะสม จะส่งผลให้ผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการมากขึ้นซึ่งจะเป็นผลดีต่อผู้ประกอบการในด้านการยอมรับจากประชาชน การเติบโตอย่างยั่งยืนและผลดีต่อประชาชนทั่วไปที่จะได้รับผลกระทบจากมลภาวน้อยลง คุณภาพชีวิตดีขึ้น

5.6.2 ผู้วิจัยซึ่งเป็นนักวิจัยหน้าใหม่ได้ความรู้และประสบการณ์จากการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นความรู้เรื่องของระเบียบวิธีวิจัย กระบวนการในการดำเนินการวิจัย รวมถึงปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยซึ่งความรู้และประสบการณ์เหล่านี้จะทำให้การทำวิจัยในครั้งต่อไปมีความราบรื่นมากขึ้น ประโยชน์สำหรับผู้วิจัยอีกประการหนึ่งคือ ผู้วิจัยสามารถนำความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัยไปถ่ายทอดให้แก่ นักศึกษารายวิชาการจัดการการผลิตและการดำเนินงาน ในประเด็นเกี่ยวกับมาตรฐานด้านคุณภาพ ประโยชน์ประการสุดท้าย ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นต่างๆกับผู้ประกอบการ และหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งข้อมูลต่างๆจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงอุตสาหกรรม. (2554). *อุตสาหกรรมสีเขียว [แผ่นพับ]*.
- กระทรวงอุตสาหกรรม. (2554). *อุตสาหกรรมสีเขียว*. ค้นเมื่อ 20 มกราคม 2554, จาก <http://www.greenindustrythailand.com/online.html>
- กลุ่มเทคโนโลยีการจัดการมลพิษ. (2551). *ทฤษฎี Eco-Efficiency ดุลยภาพระหว่างเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม*. ค้นเมื่อ 20 มกราคม 2555, จาก <http://ptech.pcd.go.th/p2/eco-design-article-view.php?aid=81>.
- เชิดชัย สมบัติโยธา. (2544). *ปัญหาอุปสรรคของการจัดทำระบบมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม กรณีศึกษา: โครงการฝึกอบรมและให้คำปรึกษาแนะนำการจัดการระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14001*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีบริหารสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพมหานคร.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2540). *หลักการจัดการ(พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพมหานคร : บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- นิจมานันท์ ศรีวิทยา. (2548). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าสู่ระบบมาตรฐานสิ่งแวดล้อม ISO 14001 ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) กลุ่มธุรกิจประเภทยานยนต์และชิ้นส่วนและไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อการพัฒนาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพมหานคร.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช. (2538). *องค์การและการจัดการ(พิมพ์ครั้งที่ 23)*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.
- ปิยธิดา ตั้งตระกูลสมบัติ. (2554). *การปรับตัวของอุตสาหกรรมไทยสู่โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว*. ค้นเมื่อ 1 เมษายน 2556, จาก <http://www.freightmaxad.com/magazine/?p=3669>
- วรารณ กัลยาเลิศ, และวีรธ วัฒนาด. (2541). *การประเมินสาเหตุที่ไม่ดำเนินการตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO14000) ของโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ*. สมุทรปราการ : มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- ศิริพงษ์ ลดาวัลย์ ณ อยุธยา. (2550). *การบริหารคุณภาพ(พิมพ์ครั้งที่ 2)*. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อภิสิทธิ์ ตั้งเกียรติศิลป์, และอุดม สาระพันธ์. (2551). *ความคิดเห็นของผู้ประกอบการส่งออกไทยต่อมาตรฐานสากลว่าด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม (ISO 20006 Social Responsibility)*. ปทุมธานี : สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- อรณพ ขาวนุ่น. (2543). *ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดตั้งระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14000 กรณีศึกษา : อุตสาหกรรมผู้ผลิตแผงวงจรรวม (เซมิคอนดักเตอร์) ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล*. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น, กรุงเทพมหานคร.

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ของผู้ประกอบการในจังหวัดอุบลราชธานี” ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ประจำปีงบประมาณ 2556 ผู้ทำวิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง เพราะทุกคำตอบของท่าน จะทำให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรค ที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้ประกอบการที่ต้องการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวได้ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานและเพื่อให้หน่วยงานภาครัฐ ได้หาแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่ผู้ประกอบการคาดว่าจะเผชิญ เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวได้สำเร็จต่อไป

ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้บริหาร หรือผู้มีตำแหน่งตั้งแต่ระดับผู้จัดการขึ้นไป หรือหัวหน้างานที่รับผิดชอบงานด้านการขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียว โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ

ตอนที่ 2 ความจำเป็นในการผ่านการรับรองโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

ตอนที่ 3 อุปสรรคที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในการผ่านการรับรองโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

ตอนที่ 4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการผ่านการรับรองโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียวในระดับที่สูงขึ้น

คำตอบและความเห็นของท่านในแบบสอบถามจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ และจะนำไปใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น

ขอขอบพระคุณอย่างสูง

นางสาวบุษกร คำโฮม

หัวหน้าโครงการวิจัย

คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ

คำชี้แจง : กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ใน ( ) ตามความเป็นจริง

1. ธุรกิจของท่านจัดอยู่ในประเภทใด

( ) 1.1 กิจการเจ้าของคนเดียว	( ) 1.2 ห้างหุ้นส่วนจำกัด
( ) 1.3 บริษัทจำกัด	( ) 1.4 บริษัทจำกัด (มหาชน)

2. ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ

( ) 2.1 น้อยกว่า 1 ปี	( ) 2.2 1 - 5 ปี
( ) 2.3 6 - 10 ปี	( ) 2.4 มากกว่า 10 ปี

3. สินค้าหรือบริการของธุรกิจ (โปรดเลือกสินค้าหลักกลุ่มเดียว)

( ) 3.1 ซ่อม-เคาะ ฟันสี รถยนต์	( ) 3.2 เฟอร์นิเจอร์ แปรรูปไม้
( ) 3.3 ตัดเย็บเสื้อผ้า	( ) 3.4 อาหาร
( ) 3.5 ผลิตภัณฑ์คอนกรีต	( ) 3.6 ชุด ตัก ดูดทราย
( ) 3.7 บรรจุแก๊ส	( ) 3.8 กลึง-เชื่อมโลหะ
( ) 3.9 อุตสาหกรรมมันสำปะหลัง	( ) 3.10 บดย่อยพลาสติก
( ) 3.11 อาหารสัตว์	( ) 3.12 โรงสีข้าว
( ) 3.13 โรงงานอัดกระดาศ	( ) 3.14 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. เงินทุนจดทะเบียนของกิจการ

( ) 4.1 ต่ำกว่า 1,000,000 บาท	( ) 4.2 1,000,001 – 5,000,000 บาท
( ) 4.3 5,000,001 – 10,000,000 บาท	( ) 4.4 10,000,001 – 50,000,000 บาท
( ) 4.5 มากกว่า 50,000,000 บาท	

5. จำนวนพนักงานในองค์กร

( ) 5.1 1 - 15 คน
( ) 5.2 16 – 50 คน
( ) 5.3 51 – 200 คน
( ) 5.4 มากกว่า 200 คน

6. สินค้าของท่านขายให้กับลูกค้าต่างประเทศหรือไม่

( ) 6.1 ขาย	( ) 6.2 ไม่ขาย

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของสถานประกอบการ

คำชี้แจง : กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ใน ช่องที่กำหนดไว้ตามความเป็นจริง

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการฯ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความต้องการของลูกค้า					
2. ความต้องการของชุมชน					
3. ความต้องการของผู้ถือหุ้น					
4. กฎหมายและข้อกำหนด					
5. ความมุ่งมั่นในการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมขององค์กร					
6. ความต้องการส่งเสริมภาพลักษณ์ขององค์กร					
7. ขั้นตอนในการเข้าร่วมโครงการง่ายและสะดวก					
8. การสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐ					

ตอนที่ 3 อุปสรรคในการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

คำชี้แจง : กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ใน ช่องที่กำหนดไว้ตามความเป็นจริง

อุปสรรค	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. บุคลากรขาดความรู้/ประสบการณ์เกี่ยวกับการขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียว					
2. ผู้บริหารไม่เห็นประโยชน์ของโครงการหรือขาดแรงจูงใจในการดำเนินงาน					
3. ไม่มีเงินทุนในการดำเนินโครงการ					
4. การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐไม่เพียงพอ					
5. ขั้นตอนในการขอการรับรองมีความยุ่งยาก					
6. ขาดข้อมูลข่าวสารและการเข้าถึงแหล่งข้อมูลมีความยุ่งยาก					
7. การดำเนินโครงการต้องเป็นการเพิ่มภาระในการทำงาน					
8. การดำเนินโครงการต้องใช้ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น					

ตอนที่ 4 ประโยชน์ที่ต้องการได้รับการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

คำชี้แจง : กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ใน ช่องที่กำหนดไว้ตามความเป็นจริง

ประโยชน์ที่ต้องการได้รับ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.สิทธิประโยชน์จากภาครัฐ					
1.1 การได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมรายปี					
1.2 การยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร					
1.3 การยกเว้นอากรขาออก					
1.4 การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล					
1.5 การลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล					
1.6 เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ					
1.7 ภาครัฐให้การสนับสนุนโดยการจัดซื้อจัดจ้างองค์กรที่เข้าร่วมโครงการ					
2.องค์กรมีภาพลักษณ์ที่ดี					
3.องค์กรสามารถลดต้นทุนในการดำเนินงานได้					
4.องค์กรสามารถเพิ่มยอดขายได้มากขึ้น					

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียวในระดับที่สูงขึ้น

คำชี้แจง : กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ใน ( ) ตามความเป็นจริง

- องค์กรของท่านมีเป้าหมายในการขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียวสูงสุดในระดับใด

( ) 1.1 ระดับ 1
( ) 1.2 ระดับ 2
( ) 1.3 ระดับ 3

( ) 1.4 ระดับ 4
( ) 1.5 ระดับ 5
- กรณีต้องการขอการรับรองในระดับที่สูงขึ้น ท่านต้องการให้หน่วยงานภาครัฐสนับสนุนในเรื่องใดบ้าง

( ) 2.1 ให้การฝึกอบรม

( ) 2.2 ตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือในการทำระบบ

( ) 2.3 สนับสนุนเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ

( ) 2.4 อื่นๆ

.....

.....

ภาคผนวก ข

บทความสำหรับการเผยแพร่

**ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว
ของผู้ประกอบการในจังหวัดอุบลราชธานี**
**Factors Influencing the Decision to Participate in a Green Industry
Project of Entrepreneurs in Ubon Ratchathani**

บุญกร คำโฮม^{1*} จิตภินันท์ เจริญรุ่งเรือง² และเชวงศักดิ์ หัสติน³

^{1*} สาขาการจัดการธุรกิจ คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

85 ถ.สถลมารค อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี 34190 โทร 045-353863 E-mail:ajpamubu@gmail.com

² สาขาการจัดการธุรกิจ คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

85 ถ.สถลมารค อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี 34190 โทร 045-353863 E-mail:chumpunuch13@gmail.com

³ ฝ่ายโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุบลราชธานี

ถนน สุรศักดิ์ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี 34000 โทรศัพท์ 045-244668 ต่อ 104

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของสถานประกอบการในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี รวมถึงอุปสรรคในการเข้าร่วมโครงการ กลุ่มตัวอย่างคือ สถานประกอบการโรงงานจำพวก 3 ในจังหวัดอุบลราชธานีที่ผ่านการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว โดยกลุ่มตัวอย่างเท่ากับจำนวนประชากรซึ่งประกอบด้วยผู้ประกอบการจำนวน 25 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่ส่งผลในระดับมากต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของผู้ประกอบการคือ ความต้องการส่งเสริมภาพลักษณ์ขององค์กร ขั้นตอนในการเข้าร่วมโครงการง่ายและสะดวก และความมุ่งมั่นในการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมขององค์กร ตามลำดับ

2. ผู้ประกอบการเห็นว่าการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวนั้นมีอุปสรรคโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแต่ละหัวข้อพบว่า อุปสรรคที่ผู้ประกอบการเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐไม่เพียงพอ บุคลากรขาดความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียว ขั้นตอนในการขอการรับรองมีความยุ่งยาก ขาดข้อมูลข่าวสารและการเข้าถึงแหล่งข้อมูลมีความยุ่งยาก ตามลำดับ

3. ผู้ประกอบการต้องการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นพบว่า ประโยชน์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการได้รับในระดับมาก คือ องค์กรมีภาพลักษณ์ที่ดีขึ้นจากการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

4. ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ตั้งเป้าหมายในการขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียวไว้ที่ระดับ 1 ร้อยละ 41.18 รองลงมา ระดับ 5 ระดับ 3 และระดับ 2 ตามลำดับ

5. กรณีผู้ประกอบการได้รับการรับรองจากโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวแล้วและต้องการขอการรับรองในระดับที่สูงขึ้นไป ผู้ประกอบการ ร้อยละ 50 ต้องการให้หน่วยงานของรัฐ สนับสนุน โดยการตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือในการจัดทำระบบดำเนินงาน รองลงมา คือ ต้องการให้ภาครัฐให้การฝึกอบรม ร้อยละ 36.36 และต้องการให้ภาครัฐให้การสนับสนุนเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำเพื่อใช้ในการจัดทำระบบ ร้อยละ 13.6

คำสำคัญ : ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ, โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

Abstract

This research aimed to investigate factors influencing the decision to participate in a Green Industry project of entrepreneurs in Ubon Ratchathani and obstacles to their participation. The sample was 25 entrepreneurs in type 3 factories in Ubon Ratchathani certified by Green Industry and data were collected by interviews and questionnaires. Statistical methods for data analysis were means, percentages, and standard deviations. The results revealed that:

1. The 3 most influential factors in deciding to participate in the Green Industry project of entrepreneurs were the need to enhance organizational image, the convenient procedures for participation, and the determination to minimize environmental effects.
2. The entrepreneurs stated that on average the obstacles to participation in the project were at a moderate level. These obstacles were insufficient support from the government, lack of knowledge and experience in requesting Green Industry certification, a complicated process of certification request, inadequate information, and the difficulties in accessing sources of information.
3. Overall, the entrepreneurs wanted to gain benefits from participating in the project at a moderate level. The most desirable benefit that the informants stated was a better organizational image.
4. Most entrepreneurs aimed to request certification for Green Industry at level 1 (41.8%), followed by levels 5, 3, and 2.
5. If the entrepreneurs had already received Green Industry certification, 50% of them wanted government support by setting up a consulting center and helping in planning for a system of working process, followed by providing training organized by the government (36.36%) and low interest loans to set up the system (13.6%).

Keywords : Factors Influencing , Green Industry Project

1. บทนำ

กระบวนการผลิตหรือดำเนินงานของธุรกิจนั้น ประกอบด้วย การนำทรัพยากรต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น แรงงาน วัตถุดิบ เครื่องจักรอุปกรณ์และพลังงาน เข้าสู่กระบวนการแปรสภาพหรือกระบวนการจัดการซึ่งจะได้ผลลัพธ์ออกมาเป็นสินค้าหรือบริการที่องค์กรส่งมอบให้กับผู้บริโภค นอกเหนือจากสินค้าหรือบริการแล้ว สิ่งที่ถูกปล่อยออกมาจากกระบวนการดำเนินงาน ได้แก่ มลภาวะต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ขยะ น้ำเสีย ฝุ่น ควันและก๊าซพิษ

จากจำนวนประชากรโลกที่มากขึ้นส่งผลให้การผลิตสินค้าและบริการเพิ่มสูงขึ้น สิ่งที่มาตามคือ การใช้ทรัพยากรมากขึ้นและการปล่อยมลภาวะนั้นได้แปรผันตามการใช้ทรัพยากร จากสถานการณ์ดังกล่าวข้างต้นส่งผลให้มีความเสื่อมโทรมของป่าไม้และดิน ความหลากหลายทางชีวภาพ

ลดลง อุณหภูมิโลกสูงขึ้น มีความแปรปรวนของสภาพอากาศ เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติบ่อยครั้งขึ้น เกิดปัญหาสุขภาพอนามัยของประชาชน เช่น การระบาดของโรคต่างๆ การเจ็บป่วยจากการทำงาน เป็นต้น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ประชาชนมีความตระหนักในเรื่องการดูแลสิ่งแวดล้อมมากขึ้น การเลือกซื้อสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเป็นการแสดงออกที่เห็นได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้การกีดกันทางการค้ายังมีความเชื่อมโยงกับประเด็นทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากขึ้นด้วย ดังนั้นผู้ประกอบการจึงต้องให้ความสำคัญกับการดำเนินงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสังคม

ประเทศไทยมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) ตามที่ได้ให้สัตยาบันรับรองปฏิญญาโจอัน

เนสเบิร์ก เมื่อปีพ.ศ. 2545 และปฏิญญานิลาว่าด้วยอุตสาหกรรมสีเขียว เมื่อปีพ.ศ. 2552 กระทรวงอุตสาหกรรมซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยจึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อสิ่งแวดล้อมและสังคมโดยดำเนินการในเชิงรุก มุ่งเน้นในการส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตและพัฒนาอย่างยั่งยืน เพื่อให้เป็นรูปธรรมจึงได้เริ่มโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) ขึ้นเพื่อส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้มีการประกอบการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม ส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมมีภาพลักษณ์ที่ดี น่าเชื่อถือ ประชาชนไว้วางใจ และเกิดการสร้างเศรษฐกิจสีเขียว ซึ่งจะทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมสีเขียวของประเทศ (Green GDP) มีมูลค่าสูงขึ้นด้วย[1]

ก่อนที่จะมีโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว นั้น มีมาตรฐานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่เป็นที่รู้จักกันดี และมีองค์กรจำนวนมากที่นำมาตรฐานดังกล่าวไปดำเนินการ จนได้รับการรับรองมาตรฐานนี้กันอย่างกว้างขวาง ได้แก่ มาตรฐาน ISO 14001 ซึ่งเป็นมาตรฐานด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม (Environmental Management Systems-Requirements with Guidance for Use) ที่อธิบายถึงข้อกำหนดต่าง ๆ สำหรับองค์กรเพื่อสร้างความมั่นใจได้ว่าการกิจกรรม หรือการดำเนินการต่าง ๆ ขององค์กร ได้มีการพิจารณาถึงผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อม รวมถึงมีมาตรการในการดำเนินการแก้ไขปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อม การป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น และการปรับปรุงความสามารถขององค์กรในการดูแลสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ[2]

โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว นั้น มีการแบ่งระดับการดำเนินงานถึง 5 ระดับ เมื่อพิจารณาแล้วพบว่ามาตรฐาน ISO 14001 อยู่ในระดับที่ 3 ของโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว การแบ่งระดับการดำเนินงานเป็น 5 ระดับซึ่งเริ่มจากง่ายไปหายากนั้นทำให้ผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการได้ง่ายขึ้น และมีกำลังใจในการก้าวขึ้นไปทีละระดับ ส่วนงานของรัฐก็สามารถให้คำแนะนำและสนับสนุนได้ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ

กระทรวงอุตสาหกรรมได้ตั้งเป้าหมายให้โรงงานจำพวก 3 ในความดูแลจำนวน 1,000 แห่ง จากทั้งหมด

70,818 แห่งเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวเพื่อส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมมีการประกอบการที่เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม พร้อมร่วมเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 84 พรรษา ในปีพ.ศ. 2554 โดยกระทรวงอุตสาหกรรมตั้งเป้าหมายในปีพ.ศ. 2557 จะผลักดันสถานประกอบการทั่วประเทศเข้าสู่การพัฒนาทั้งหมด [1]

ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีมีโรงงานจำพวก 3 ในความรับผิดชอบ 825 แห่ง ในปี พ.ศ. 2554สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุบลราชธานี ได้ตั้งเป้าหมายโรงงานที่จะเข้าร่วมโครงการ จำนวน 11 แห่ง ตามความสมัครใจของผู้ประกอบการ และภายในปี พ.ศ. 2557 จะผลักดันสถานประกอบการเข้าสู่การพัฒนาทั้งหมด เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายของกระทรวงอุตสาหกรรม จากข้อมูลเมื่อสิ้นสุดปี พ.ศ. 2555 มีสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการและผ่านการรับรองเพียง 25 แห่งโดยทั้งหมดผ่านการรับรองการดำเนินงานในระดับ 1 [3] จึงนำมาสู่ประเด็นการวิจัยที่สำคัญคือ ปัจจัยใดที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของสถานประกอบการ

จากประเด็นดังกล่าวจึงต้องมีการศึกษาวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายของหน่วยงานของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของสถานประกอบการจนสามารถก้าวเข้าสู่โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ซึ่งจะส่งผลให้สถานประกอบการอยู่ร่วมกับสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของสถานประกอบการ

1.1.2 เพื่อศึกษาอุปสรรคในการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

1.2 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการโรงงานจำพวก 3 ในจังหวัดอุบลราชธานีที่ผ่านการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว โดยกลุ่มตัวอย่างเท่ากับจำนวนประชากรซึ่งประกอบด้วยผู้ประกอบการจำนวน 25 ราย

1.3 กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวดังนี้

1.3.1 ลักษณะของสถานประกอบการ ประกอบด้วย ประเภทธุรกิจ ระยะเวลาการดำเนินงานของธุรกิจ ขนาดของธุรกิจ

1.3.2 ความจำเป็นในการผ่านการรับรองโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวประกอบด้วย ความต้องการของลูกค้า ชุมชน ผู้ถือหุ้น กฎหมาย การกีดกันทางการค้า

1.3.3 อุปสรรคในการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ประกอบด้วย บุคลากรขาดความรู้ด้านอุตสาหกรรมสีเขียว บุคลากรไม่เห็นประโยชน์ของโครงการ ขาดผู้มีประสบการณ์ที่จะรับผิดชอบโครงการ ขาดเงินทุน ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ ขาดข้อมูลข่าวสาร

1.3.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ประกอบด้วย สิทธิประโยชน์จากภาครัฐ ภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กร การลดต้นทุน ยอดขายที่เพิ่มมากขึ้น

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎี Eco-Efficiency คุณภาพระหว่างเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม

Eco-Efficiency มีการเริ่มใช้อย่างเป็นทางการ โดยคณะกรรมการนักธุรกิจเพื่อสิ่งแวดล้อมโลก เมื่อ พ.ศ. 2535 Eco-Efficiency หมายถึง หลักการทางการจัดการที่ช่วยกระตุ้นภาคธุรกิจให้มีศักยภาพในการแข่งขันและการเจริญพัฒนาพร้อมไปกับการมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม โดย

จะนำไปสู่ผลประกอบการพัฒนาและยั่งยืน ซึ่งองค์กรธุรกิจและอุตสาหกรรมที่มีประสิทธิภาพเชิงนิเวศเศรษฐกิจ ก็จะต้องมีศักยภาพในการผลิตและการบริการในราคาที่แข่งขันได้ โดยสามารถตอบสนองความต้องการของมนุษย์และนำมาซึ่งคุณภาพชีวิต สามารถลดผลกระทบต่อระบบนิเวศและทรัพยากรธรรมชาติตลอดอายุของผลิตภัณฑ์หรือบริการรวมทั้งตระหนักถึงผลกระทบที่มีต่อระบบนิเวศและทรัพยากรธรรมชาติ [4]

ดร.กิติกร จามรดุสิต จากคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล หัวหน้าโครงการการวิเคราะห์ประสิทธิภาพเชิงนิเวศเศรษฐกิจกล่าวว่า "จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าการนำประสิทธิภาพเชิงนิเวศเศรษฐกิจไปประยุกต์ใช้กับภาคธุรกิจอุตสาหกรรมหรือองค์กรใดๆ ก็ตามสามารถก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่เป็นประโยชน์ในมุมมอง 2 มิติ กล่าวคือ เกิดการแข่งขันด้านธุรกิจเพิ่มมากขึ้นซึ่งนำสู่ผลลัพธ์ของการพัฒนาด้านเศรษฐกิจขององค์กรหรือภาคธุรกิจนั้นๆ ควบคู่กับมิติที่ 2 คือการพยายามลดผลกระทบที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อมรอบข้าง อันจะส่งผลกระทบระยะยาวต่อภาวการณ์ดำรงอยู่ในอนาคต

2.2 การบริหารเชิงระบบตามวงจร PDCA

เป็นหลักการบริหารจัดการที่ถูกนำมาเผยแพร่โดย ดร.เดมมิง เมื่อ ค.ศ.1950 นำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินกิจกรรมขององค์กร โดยแนวคิดนี้ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การลงมือทำ การตรวจสอบ/ศึกษา และการกำหนดการปรับปรุงแก้ไข โดยเน้นการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเป็นวงจร [5]

1) การวางแผน คือ การศึกษา การกำหนดนโยบาย เป้าหมาย วัตถุประสงค์ กำหนดกิจกรรมและวิธีการดำเนินการต่างๆที่ต้องทำ

2) การลงมือปฏิบัติตามแผน คือ การประกาศ ชี้แจงแผนให้ทุกคนทราบ ให้มีการปฏิบัติตามแผนอย่างเคร่งครัดและมีการติดตามความก้าวหน้า เก็บรวบรวมบันทึกที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผลลัพธ์ที่ได้จากการดำเนินงานไว้

3) การติดตามและประเมินผล/การศึกษา แต่เดิมเรียกว่าการตรวจสอบ โดยมีการตรวจสอบการทำงานว่า

เป็นไปตามแผนหรือมาตรฐานที่กำหนดไว้หรือไม่ มีส่วนใดที่ต้องแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น

4) การกำหนดมาตรการปรับปรุงแก้ไข คือ การระบุปัญหาหรือข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น ซึ่งส่งผลให้ไม่สามารถบรรลุตามแผนงานที่กำหนด เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข ถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการปรับมาตรฐานการทำงานใหม่ ที่จะถูกหมุนกลับไปยังขั้นตอนแรกอีกครั้งหนึ่ง

2.3 ทฤษฎีการจัดการของ Henri Fayol

เกี่ยวกับหน้าที่การจัดการ (Management functions) Fayol (ค.ศ. 1841 – 1925) ได้อธิบายถึงกระบวนการจัดการงานว่า ประกอบด้วยหน้าที่ (functions) ทางการจัดการ 5 ประการ คือ

1) การวางแผน (Planning) หมายถึง การคาดการณ์ล่วงหน้าถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะมีผลกระทบต่อธุรกิจ และกำหนดขึ้นเป็นแผนการปฏิบัติงานหรือวิถีทางที่จะปฏิบัติเอาไว้เพื่อสำหรับเป็นแนวทางของการทำงานในอนาคต

2) การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง การจัดให้มีโครงสร้างของงานต่าง ๆ และอำนาจหน้าที่ ทั้งนี้เพื่อให้เครื่องจักร สิ่งของและตัวคน อยู่ในส่วนประกอบที่เหมาะสมในอันที่จะช่วยให้งานขององค์การบรรลุผลสำเร็จได้

3) การบังคับบัญชาสั่งการ (Commanding) หมายถึง การสั่งงานต่าง ๆ แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งผู้บริหารจะต้องกระทำตนเป็นตัวอย่างที่ดี และต้องเข้าใจผู้ปฏิบัติงาน ตลอดจนเข้าใจข้อตกลงในการทำงานของคนงานและองค์การที่มีอยู่ รวมถึงการติดต่อสื่อสารในองค์การด้วย

4) การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง ภาระหน้าที่ที่จะต้องเชื่อมโยงงานของทุกคนให้เข้ากันได้ และกำกับให้ไปสู่จุดมุ่งหมายเดียวกันในที่สุด

5) การควบคุม (Controlling) หมายถึง การที่จะต้องกำกับให้สามารถประกันได้ว่ากิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำไปนั้นสามารถเข้ากันได้กับแผนที่ได้วางไว้แล้ว [6]

2.4 กระบวนการกำหนดวัตถุประสงค์

วิธีการกำหนดวัตถุประสงค์ จะดำเนินไปเป็นขั้นๆ ดังนี้

1) พิจารณาคุณภาพพจน์ขององค์การเพื่อให้ทราบว่าองค์การกำลังประกอบกิจการอยู่ในธุรกิจประเภทไหน กำลัง

ดำเนินงานอยู่ในตลาดไหน ด้วยการเสนอขายสินค้าและบริการอะไรบ้าง ฐานะขององค์การในตลาดการค้ามีลักษณะอย่างไร เป็นที่พอใจหรือไม่ จำเป็นหรือสมควรจะต้องปรับปรุงฐานะของตนหรือไม่อย่างไร

2) ตรวจสอบและประเมิน ให้ทราบถึงกำลังความสามารถ หรือข้อดีและจุดอ่อน หรือข้อเสีย ขององค์การว่ามีอะไรบ้าง และเป็นอย่างไรบ้าง ในขั้นนี้สิ่งที่ผู้บริหารควรจะต้องตรวจสอบและประเมิน คือ

- ทรัพยากรที่เป็นตัวบุคคล เพื่อให้ทราบถึงจำนวน และ คุณภาพของกำลังคนที่องค์การมีอยู่

- ทรัพยากรประเภทอื่นๆ เพื่อให้ทราบถึงขนาดความสามารถของกำลังการผลิต ของเครื่องจักร อุปกรณ์ และ สิ่งอำนวยความสะดวกว่ามีพร้อมหรือไม่

- ฐานะทางการเงิน เพื่อให้ทราบว่าองค์การมีกำลังเงินสำหรับการทำงานข้างหน้ามากน้อยและคล่องตัวเพียงไร

- คำนิยมของนักบริหารฝ่ายต่างๆ ขององค์การว่ามีแนวโน้มและท่าทีเป็นอย่างไรบ้าง

- แผนพัฒนาต่างๆ ท่าทีที่มีอยู่ ว่ามีกำลังความสามารถและมีความพร้อมเพียงมากน้อยแค่ไหน

- พิจารณาคุณภาพพจน์ขององค์การเพื่อให้ทราบว่าองค์การกำลังประกอบกิจการอยู่ในธุรกิจประเภทไหน กำลังดำเนินงานอยู่ในตลาดไหน ด้วยการเสนอขายสินค้าและบริการอะไรบ้าง ฐานะขององค์การในตลาดการค้ามีลักษณะอย่างไร เป็นที่พอใจหรือไม่ จำเป็นหรือสมควรจะต้องปรับปรุงฐานะของตนหรือไม่อย่างไร

3) ตรวจสอบและประเมินสภาพแวดล้อมภายนอก (External Environment) ในส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างๆ ทั่วไป และที่เกี่ยวข้องโดยตรงอย่างใกล้ชิด เพื่อให้ทราบว่า

- ปัจจัยในสภาพแวดล้อมภายนอกต่างๆ เช่น สภาพเศรษฐกิจ การเมือง สังคม ระดับศีลธรรม จรรยาของสังคม วิทยาการความรู้ การใช้จ่ายของรัฐ การค้าระหว่างประเทศ ลักษณะตลาด จำนวนประชากร และรสนิยมของผู้บริโภค ว่ามีลักษณะเป็นอย่างไร และมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงไปในทางใดอย่างไรบ้าง

- สภาพแวดล้อมการแข่งขัน (Competition) ที่องค์การเกี่ยวข้องอยู่โดยตรง เพื่อให้ทราบถึงในรายละเอียด

ต่อไปอีกว่า ใครเป็นคู่แข่งกันในธุรกิจประเภทเดียวกัน และคู่แข่งเหล่านั้นมีความสามารถและจุดอ่อนอะไรบ้าง

4) กำหนดโครงสร้างของสิ่งที่ได้ประเมินและตรวจสอบมาแล้วในขั้นตอนที่ 3 เพื่อให้ทราบถึงสาระของสิ่งสำคัญต่างๆที่จะเกี่ยวข้องกับการทำงานในอนาคตขององค์กร คือ

- กำหนดลักษณะตลาดว่าในอนาคตตลาดที่สำคัญมีอะไรบ้างนั้น มีอะไรบ้าง มีขนาดเล็กหรือใหญ่แตกต่างกันอย่างไร

- กำหนดลักษณะของสภาพเศรษฐกิจว่าเป็นไปอย่างไรบ้าง

- กำหนดลักษณะของสภาพสิ่งแวดล้อมทางการเมืองและนโยบายรัฐว่าจะเป็นไป ในทางใดและ จะมีผลกระทบต่อองค์กรอย่างไรบ้าง

- กำหนดลักษณะของความก้าวหน้าทางวิทยาการความรู้ว่าจะมีอะไรเปลี่ยนแปลงบ้าง อย่างไรและจะมีผลกระทบต่อองค์กรอย่างไร

- กำหนดลักษณะของกลยุทธ์ที่คู่แข่งจะนำมาใช้ และผลกระทบที่จะมีต่อองค์กร

5) กำหนดวัตถุประสงค์ (Objective) โดยการสัมพันธ์เปรียบเทียบสิ่งที่ได้รับการตรวจสอบและประเมินมาในขั้นตอนที่ 2 กับสิ่งที่ได้ตรวจสอบประเมินและกำหนดเป็นโครงสร้างของการวางแผนในขั้นตอนที่ 3 จนถึง 4 แล้วพิจารณากำหนดเป็นวัตถุประสงค์ที่ต้องการสำหรับการทำงานในอนาคตข้างหน้า [6]

2.5 มาตรฐานสิ่งแวดล้อม

ในปัจจุบันความสนใจในเรื่องของความรับผิดชอบต่อสังคมได้ขยายตัวอย่างมากในทุกๆ ภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นในหน่วยงานของภาครัฐ หรือเอกชน ต่างก็ให้ความสนใจ และดำเนินกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ที่แสดงถึงความใส่ใจห่วงใย ช่วยเหลือ และพัฒนาสังคม ให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ทั้งสังคมภายในองค์กร สังคมโดยรอบข้าง สังคมระดับประเทศ และสังคมโลก

นับตั้งแต่มีการประกาศเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ รวมถึงแนวความคิดเรื่องของการพัฒนาที่ยั่งยืน ในการประชุมสุดยอดระดับโลกด้านสิ่งแวดล้อม และการประกาศ The UN Global Compact ขององค์กร

สหประชาชาติ เพื่อใช้เป็นกรอบการดำเนินการในการพัฒนาอย่างยั่งยืน และที่สำคัญ การประกาศแนวทางปฏิบัติสำหรับบริษัทข้ามชาติด้าน CSR และการติดต่อกับคู่ค้าที่มีการปฏิบัติ CSR ด้วยกันขององค์กรเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเป็นส่วนในการกระตุ้นให้เกิดความสนใจ และการดำเนินการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขยายตัวออกไปในวงกว้างมากขึ้น และต่อเนื่องมาจนถึงทุกวันนี้

มาตรฐาน ISO 26000 เป็นมาตรฐานที่ได้รับการพัฒนาขึ้นมาโดย ISO (The International Organization for Standardization) เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับองค์กรต่าง ๆ ในการพัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคมให้เกิดขึ้นกับองค์กร ซึ่งมาตรฐานนี้ จะมีลักษณะเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินงาน (Guidance) ไม่ใช่ข้อกำหนด (Requirements) ดังนั้น จึงไม่สามารถที่จะขอการรับรองได้ เหมือนกับมาตรฐาน ISO 9001 (ระบบบริหารคุณภาพ) หรือมาตรฐาน ISO 14001 (สิ่งแวดล้อม) โดยหัวข้อหลักของความรับผิดชอบต่อสังคมจะประกอบด้วย การกำกับดูแลกิจการที่ดี (Organizational Governance) สิทธิมนุษยชน (Human Rights) ข้อปฏิบัติด้านแรงงาน (Labour Practices) การปฏิบัติอย่างเป็นธรรม (Fair Operating Practices) ความใส่ใจต่อผู้บริโภค (Consumer Issues) การดูแลสิ่งแวดล้อม (Environment)

ISO 14001 เป็นมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อมที่พัฒนามาเพื่อให้องค์กรต่างๆมีระบบในการควบคุมปรับปรุงและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมรวมทั้งป้องกันสุขภาพอนามัยของมนุษย์ ระบบดังกล่าวประกอบด้วย การวางแผน การกำหนดแนวทางในการดำเนินงานที่มีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันและลดมลพิษที่ต้นเหตุ โดยให้ความสำคัญกับการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นหรือมีแนวโน้มอาจเกิดขึ้นในอนาคต ในปัจจุบันองค์กรการค้าโลกได้นำเรื่องสิ่งแวดล้อมมาเป็นมาตรการทางการค้า ด้วยการนำ ISO14001 มาปรับใช้เพื่อเพิ่มโอกาสทางการค้า และลดปัญหาทางการค้าระหว่างประเทศ ช่วยลดต้นทุนในระยะยาวและไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง สำหรับประเทศไทยขององค์กรเอกชนหลายแห่งได้นำมาใช้เพื่อเพิ่มโอกาสทางการค้าและสร้างภาพพจน์ที่ดีให้กับองค์กร

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม(สมอ.)ได้นำมา
ประกาศใช้ในประเทศไทยในชื่อ “อนุกรมมาตรฐานการ
จัดการสิ่งแวดล้อม มอก. ISO14000 ” ประกอบด้วยหลาย
มาตรฐานตั้งแต่ 14001-14100 แต่อนุกรมที่ใช้เป็นแนวทาง
ของการรับรองระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม คือ มาตรฐาน
ISO 14001 [5]

2.6 โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

กระทรวงอุตสาหกรรมดำเนินโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว โดยมีวัตถุประสงค์ให้ภาคอุตสาหกรรมสามารถอยู่
ร่วมกับสังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน
อุตสาหกรรมสีเขียวแบ่งเป็น 5 ระดับดังต่อไปนี้

ระดับที่ 1 ความมุ่งมั่นสีเขียว(Green Commitment) คือ
ความมุ่งมั่นที่จะลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและมีการ
สื่อสารภายในองค์กรให้ทราบโดยทั่วกัน

ระดับที่ 2 ปฏิบัติการสีเขียว(Green Activity) คือ การ
ดำเนินกิจกรรมเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้สำเร็จ
ตามความมุ่งมั่นที่ตั้งไว้

ระดับที่ 3 ระบบสีเขียว (Green System) คือ การ
บริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบมีการติดตาม
ประเมินผลและทบทวนเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่องรวมถึง
การได้รับรางวัลด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นที่ยอมรับและการ
รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมต่างๆ

ระดับที่ 4 วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture) คือ การที่
ทุกคนในองค์กรให้ความร่วมมือร่วมใจดำเนินงานอย่างเป็น
มิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกด้านของการประกอบกิจการจน
กลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมองค์กร

ระดับที่ 5 เครือข่ายสีเขียว (Green Network) คือ การ
แสดงถึงการขยายเครือข่ายตลอดห่วงโซ่อุปทานสีเขียวโดย
สนับสนุนให้คู่ค้าและพันธมิตรเข้าสู่กระบวนการรับรอง
อุตสาหกรรมสีเขียวด้วย

โครงการ อุตสาหกรรมสีเขียวของกระทรวง
อุตสาหกรรม เป็นการเทียบระดับการดำเนินงานของโรงงาน
กับระดับของอุตสาหกรรมสีเขียว 5 ขั้น ซึ่งมีใช้โครงการใน
ลักษณะดำเนินการซ้อนทับกับหน่วยงานอื่น องค์กรสามารถ
สมัครเข้าร่วมโครงการโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ โดยสมัคร
ผ่านทางอุตสาหกรรมจังหวัด องค์กรที่ผ่านการรับรอง

สามารถขอรับสิทธิประโยชน์จากกระทรวงอุตสาหกรรมได้
โครงการดังกล่าวเป็นการกระตุ้นให้องค์กรตระหนักถึงความ
รับผิดชอบต่อสังคม และสนับสนุนให้องค์กรพัฒนาศักยภาพ
เพื่อให้อุตสาหกรรมแข่งขันได้ในอนาคต[1]

3.วิธีการดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research)
ความคิดเห็นของผู้ประกอบการโรงงานจำพวก 3 ในจังหวัด
อุบลราชธานีที่ผ่านการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว เพื่อให้
ทราบ ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการ
อุตสาหกรรมสีเขียว ทราบปัญหาและอุปสรรคในการเข้าร่วม
โครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของสถานประกอบการ โดยมี
แนวทางในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ในการวิจัยครั้งนี้คือ สถานประกอบการ
โรงงานจำพวก 3 ในจังหวัดอุบลราชธานีที่ผ่านการรับรอง
อุตสาหกรรมสีเขียว กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยใช้เท่ากับ
จำนวนประชากร ซึ่งมีทั้งหมด 25 ราย

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้ง
นี้ ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ ซึ่ง
ประกอบด้วย ประเภทธุรกิจ ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ
สินค้าหรือบริการของธุรกิจ เงินทุนจดทะเบียนของกิจการ
การขายสินค้าให้กับลูกค้าในต่างประเทศ

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการ
อุตสาหกรรมสีเขียว ในส่วนนี้จะสอบถามความคิดเห็นของ
ผู้ประกอบการถึงความจำเป็นที่ต้องเข้าร่วมโครงการหรือ
ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสี
เขียวของสถานประกอบการ ข้อคำถามประกอบด้วยปัจจัย 8
ข้อ โดยใช้มาตราการประเมินแบบตัวเลข 5 ระดับตามแบบ
ของลิเคิร์ท คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 อุปสรรคในการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรม
สีเขียว ในส่วนนี้จะสอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการ
ถึงปัญหาและอุปสรรคในการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรม

สีเขียว ข้อคำถามประกอบด้วยปัญหาและอุปสรรครวม 8 ข้อ โดยใช้มาตรการประเมินแบบตัวเลข 5 ระดับตามแบบของ ลิเคิร์ท คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการเข้าร่วม โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ในส่วนนี้จะสอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการถึงประโยชน์ที่ต้องการได้รับในการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ข้อคำถามประกอบด้วยสิทธิประโยชน์จากภาครัฐ และประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นภายในสถานประกอบการเองเมื่อเข้าร่วมโครงการ คำถามรวมทั้งหมด 10 ข้อ โดยใช้มาตรการประเมินแบบตัวเลข 5 ระดับตามแบบของลิเคิร์ท คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการขอการรับรอง มาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียวในระดับที่สูงขึ้น ในส่วนนี้จะสอบถามถึงเป้าหมายของสถานประกอบการว่าต้องการการรับรองสูงสุดในระดับใดและต้องการให้หน่วยงานภาครัฐ สนับสนุนในส่วนใด ในส่วนนี้จะเป็คำถามปลายเปิดให้ผู้ประกอบการเสนอแนะแนวทางการสนับสนุนของ หน่วยงานภาครัฐด้วย

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กำหนดขอบข่ายหรือนิยามตัวแปรให้ สอดคล้องกับเรื่องที่ศึกษา สร้างข้อความแบบสอบถาม ตรวจสอบแบบสอบถาม ในด้านความถูกต้องและความตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถาม โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน หลังจากนั้น ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและ จัดพิมพ์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลของงานวิจัยประกอบด้วย

3.3.1 การรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ ผู้วิจัยได้ประสานงาน กับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุบลราชธานีเพื่อขอข้อมูล และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว นอกจากนั้นได้มีการค้นคว้าข้อมูลจากตำรา รายงานการวิจัย และบทความในวารสารวิชาการ และเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง

3.3.2 การรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ เป็นการสำรวจโดยใช้ การสัมภาษณ์ในรายที่อนุญาตให้สัมภาษณ์และการให้

ผู้ประกอบการตอบแบบสอบถามด้วยตนเองกรณีไม่สะดวก ในการให้สัมภาษณ์ กับกลุ่มผู้ประกอบการโรงงานจำพวก 3 ในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ที่ได้รับการรับรอง อุตสาหกรรมสีเขียวจำนวน 25 ราย ซึ่งผู้ประกอบการให้ ข้อมูลทั้งสิ้น 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 68 ของประชากร

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ ของแบบสอบถาม นำข้อมูลจากแบบสอบถามไปวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยสถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. ผลสรุปการวิจัย

4.1 ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ

ผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบ กิจการประเภทห้างหุ้นส่วนจำกัดร้อยละ 64.71 มีระยะเวลา ดำเนินกิจการมากกว่า 10 ปี ร้อยละ 94.12 ดำเนินธุรกิจ เกี่ยวกับการผลิตน้ำแข็งร้อยละ 47.06 มีจำนวนเงินทุนจด ทะเบียนของสถานประกอบการมูลค่าระหว่าง 1 ล้านบาท ถึง 5 ล้านบาทร้อยละ 52.94 มีพนักงานในสถานประกอบการ จำนวน 16-50 คน ร้อยละ 70.59 และผู้ประกอบการส่วนใหญ่ขายสินค้าให้กับลูกค้าภายในประเทศเท่านั้น ร้อยละ 88.24

4.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการ อุตสาหกรรมสีเขียว

ปัจจัยที่ส่งผลในระดับมากต่อการตัดสินใจเข้าร่วม โครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของผู้ประกอบการ คือ ความ ต้องการส่งเสริมภาพลักษณ์ขององค์กร ขั้นตอนในการเข้า ร่วมโครงการง่ายและสะดวก และความมุ่งมั่นในการลด ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมขององค์กร ตามลำดับ

ปัจจัยที่ส่งผลในระดับปานกลางต่อการตัดสินใจเข้าร่วม โครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของผู้ประกอบการ คือ การ สนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐ ความต้องการของผู้ถือหุ้น ความต้องการของชุมชน และกฎหมายและข้อกำหนด ตามลำดับ ส่วนปัจจัยด้านความต้องการของลูกค้าเป็นปัจจัย

ที่ส่งผลในระดับน้อยต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการ
อุตสาหกรรมสีเขียวของผู้ประกอบการ

4.3 อุปสรรคในการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

ผู้ประกอบการเห็นว่าการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรม
สีเขียวนั้นมีอุปสรรคโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อ
พิจารณาแต่ละหัวข้อพบว่า อุปสรรคที่ผู้ประกอบการเห็นว่า
อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การสนับสนุนจากหน่วยงาน
ภาครัฐไม่เพียงพอ บุคลากรขาดความรู้และประสบการณ์
เกี่ยวกับการขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียว
ขั้นตอนในการขอการรับรองมีความยุ่งยาก ขาดข้อมูล
ข่าวสารและการเข้าถึงแหล่งข้อมูลมีความยุ่งยาก ตามลำดับ

อุปสรรคที่ผู้ประกอบการเห็นว่าอยู่ในระดับน้อย ได้แก่
การไม่มีเงินทุนในการดำเนินโครงการ การดำเนินโครงการ
ต้องใช้ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น การดำเนินโครงการต้องเป็นการเพิ่ม
ภาระในการทำงาน และการที่ผู้บริหารไม่เห็นประโยชน์ของ
โครงการหรือขาดแรงจูงใจในการดำเนินงาน ตามลำดับ

4.4 ประโยชน์ที่ต้องการได้จากการเข้าร่วมโครงการ อุตสาหกรรมสีเขียว

ผู้ประกอบการต้องการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วม
โครงการอุตสาหกรรมสีเขียวโดยภาพรวมอยู่ในระดับปาน
กลาง เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นพบว่า ประโยชน์ที่ผู้ตอบ
แบบสอบถามต้องการได้รับในระดับมาก คือ องค์กรมี
ภาพลักษณ์ที่ดีขึ้นจากการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสี
เขียว ประโยชน์ที่ผู้ประกอบการต้องการได้รับในระดับปาน
กลาง ได้แก่ การได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล การ
ได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมรายปี การได้รับยกเว้นภาษี
เงินได้นิติบุคคล องค์กรสามารถเพิ่มยอดขายได้มากขึ้น
องค์กรสามารถลดต้นทุนในการดำเนินงานได้ และการที่
ภาครัฐให้การสนับสนุนโดยการจัดซื้อจัดจ้างองค์กรที่เข้า
ร่วมโครงการ ตามลำดับ ส่วนประโยชน์ที่ผู้ประกอบการ
ต้องการได้รับในระดับน้อย ได้แก่ การได้รับยกเว้นอากรขา
เข้าเครื่องจักร และการได้รับยกเว้นอากรขาออก

4.5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการขอการรับรองมาตรฐาน อุตสาหกรรมสีเขียวในระดับที่สูงขึ้น

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ตั้งเป้าหมายในการขอการ
รับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียวไว้ที่ ระดับ 1 ร้อยละ
41.18 รองลงมา ระดับ 5 ระดับ 3 และระดับ 2 ตามลำดับ

กรณีผู้ประกอบการได้รับการรับรองจากโครงการ
อุตสาหกรรมสีเขียวแล้วและต้องการขอการรับรองในระดับ
ที่สูงขึ้นไป ผู้ประกอบการ ร้อยละ 50 ต้องการให้หน่วยงาน
ของรัฐ สนับสนุนโดยการตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือ
ในการจัดทำระบบดำเนินงาน รองลงมา คือ ต้องการให้
ภาครัฐให้การฝึกอบรม ร้อยละ 36.36 และต้องการให้ภาครัฐ
ให้การสนับสนุนเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำเพื่อใช้ในการจัดทำระบบ
ร้อยละ 13.6

5. อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้า
ร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของผู้ประกอบการใน
จังหวัดอุบลราชธานี ผู้วิจัยได้อภิปรายผลดังรายละเอียด
ต่อไปนี้

5.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการ อุตสาหกรรมสีเขียว

ปัจจัยที่ส่งผลในระดับมากต่อการตัดสินใจเข้าร่วม
โครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของผู้ประกอบการ คือ ความ
ต้องการส่งเสริมภาพลักษณ์ขององค์กร ขั้นตอนในการเข้า
ร่วมโครงการง่ายและสะดวก และความมุ่งมั่นในการลด
ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมขององค์กร ตามลำดับ ปัจจัยที่
ส่งผลในระดับปานกลางต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการ
อุตสาหกรรมสีเขียวของผู้ประกอบการ คือ การสนับสนุน
ของหน่วยงานภาครัฐ ความต้องการของผู้ถือหุ้น ความ
ต้องการของชุมชน และกฎหมายและข้อกำหนด ตามลำดับ
ส่วนปัจจัยด้านความต้องการของลูกค้าเป็นปัจจัยที่ส่งผลใน
ระดับน้อยต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสี
เขียวของผู้ประกอบการซึ่งสอดคล้องกับ อภิสิทธิ์ ตั้งเกียรติ
ศิลป์ และอุดม สาระพันธ์ ได้ศึกษาความเห็นของ
ผู้ประกอบการส่งออกไทยต่อมาตรฐานสากลว่าด้วยความ
รับผิดชอบต่อสังคม จากการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการเห็น
ด้วยอย่างยิ่งว่ามาตรฐานสากลว่าด้วยความรับผิดชอบต่อ

สังคมจะสร้างความเชื่อมั่น ความพึงพอใจและความเชื่อถือของธุรกิจในสายตาลูกค้า ช่วยบอกให้ทุกคนในสังคมรู้ว่ากิจการมีการทำสิ่งที่ดีและถูกต้อง และสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจแก่ผู้ถือหุ้น หุ้นส่วนธุรกิจและนักลงทุน[7] และสอดคล้องกับ สภาพหอการค้าแห่งประเทศไทยที่ได้กล่าวว่า องค์กรข้ามชาติหลายแห่งเริ่มหันมาให้ความสนใจการมุ่งเน้นรักษาและปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติต่างๆ โดยเฉพาะสภาพแวดล้อมที่เริ่มมีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ การดำรงชีวิตของประชาชน เข้ามากำหนดกลยุทธ์ให้สอดคล้องเพื่อสร้างภาพลักษณ์ในการนำไปสู่องค์กรสีเขียวที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอันจะทำให้เกิดความเข้าใจอันดีและทำให้ได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มอื่นๆที่เกี่ยวข้อง[8]

5.2 อุปสรรคในการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

ผู้ประกอบการเห็นว่าการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวนั้นมีอุปสรรคโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแต่ละหัวข้อพบว่า อุปสรรคที่ผู้ประกอบการเห็นว่ามีอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐไม่เพียงพอ บุคลากรขาดความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียว ขั้นตอนในการขอการรับรองมีความยุ่งยาก ขาดข้อมูลข่าวสารและการเข้าถึงแหล่งข้อมูลมีความยุ่งยาก ตามลำดับอุปสรรคที่ผู้ประกอบการเห็นว่าอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ การไม่มีเงินทุนในการดำเนินโครงการ การดำเนินโครงการต้องใช้ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น การดำเนินโครงการต้องเป็นการเพิ่มภาระในการทำงาน และการที่ผู้บริหารไม่เห็นประโยชน์ของโครงการหรือขาดแรงจูงใจในการดำเนินงาน ตามลำดับซึ่งสอดคล้องกับ อรรถพร ขาวนุ่นที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในช่วงก่อนและระหว่างการจัดตั้งระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14000 โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานในอุตสาหกรรมผู้ผลิตแผงวงจร ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาก่อนการดำเนินการ คือ พื้นฐานความรู้ความเข้าใจในระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงานอยู่ในระดับปานกลางและขาดบุคลากรที่มีประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับการจัดการระบบอย่างแท้จริง[9] สอดคล้องกับ วราภรณ์ กัลยาเลิศและ วีรอร วัฒนา ที่ได้ศึกษาสาเหตุที่โรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัด

สมุทรปราการไม่ดำเนินการตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO 14000) โดยพบว่าปัญหาอุปสรรคข้อหนึ่งที่ทำให้สถานประกอบการไม่ดำเนินการตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม คือ ปัญหาความยุ่งยากซับซ้อนในการยื่นขอการรับรอง และขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจด้านระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม[10] และสอดคล้องกับปัทมา ตั้งตระกูลสมบัติ ที่ได้ศึกษาการปรับตัวของอุตสาหกรรมไทยสู่โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว พบว่าอุปสรรคข้อหนึ่งที่มีผลต่อการปรับตัวสู่โครงการฯ ขององค์กรเหล่านี้ คือ การที่ผู้บริหารสูงสุดขององค์กรขาดความรู้ และผู้ปฏิบัติงานยังยึดติดอยู่กับการปฏิบัติงานแบบเดิมๆ[11]

5.3 ประโยชน์ที่ต้องการได้จากการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

ผู้ประกอบการต้องการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นพบว่า ประโยชน์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการได้รับในระดับมาก คือ องค์กรมีภาพลักษณ์ที่ดีขึ้นจากการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ประโยชน์ที่ผู้ประกอบการต้องการได้รับในระดับปานกลาง ได้แก่ การได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล การได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมรายปี การได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล องค์กรสามารถเพิ่มยอดขายได้มากขึ้น องค์กรสามารถลดต้นทุนในการดำเนินงานได้ และการที่ภาครัฐให้การสนับสนุนโดยการจัดซื้อจัดจ้างองค์กรที่เข้าร่วมโครงการ ตามลำดับ ส่วนประโยชน์ที่ผู้ประกอบการต้องการได้รับในระดับน้อย ได้แก่ การได้รับยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร และการได้รับยกเว้นอากรขาออก สอดคล้องกับกระทรวงอุตสาหกรรมที่กล่าวว่าพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวจะทำให้สถานประกอบการเกิดภาพลักษณ์ที่ดี เกิดความเข้าใจที่ดีและการยอมรับระหว่างอุตสาหกรรมและชุมชนที่อยู่โดยรอบ และยังสร้างโอกาสทางการตลาดโดยเน้นประเด็น “สีเขียว” ของผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิต และทางกระทรวงอุตสาหกรรมได้กำหนดคสิทธิประโยชน์สำหรับผู้ที่ได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ซึ่งได้แก่ ยกเว้นค่าธรรมเนียมรายปี ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลและลดหย่อนภาษีเงินได้[1]

5.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการขอการรับรองมาตรฐาน อุตสาหกรรมสีเขียวในระดับที่สูงขึ้น

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ตั้งเป้าหมายในการขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียวไว้ที่ ระดับ 1 ร้อยละ 41.18 รองลงมา ระดับ 5 ระดับ 3 และระดับ 2 ตามลำดับ สอดคล้องกับข้อมูลของกระทรวงอุตสาหกรรม (2556) ที่ได้รวบรวมรายชื่อสถานประกอบการทั่วประเทศที่ผ่านการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว จากข้อมูลพบว่า มีผู้ผ่านการรับรองในระดับที่ 1 มากที่สุด จำนวน 1,278 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.77 รองลงมาคือผ่านการรับรองใน ระดับที่ 2 ระดับที่ 3 และระดับที่ 4 ตามลำดับ

กรณีผู้ประกอบการได้รับการรับรองจาก โครงการอุตสาหกรรมสีเขียวแล้วและต้องการขอการรับรองในระดับที่สูงขึ้นไป ผู้ประกอบการ ร้อยละ 50 ต้องการให้หน่วยงานของรัฐ สนับสนุนโดยการตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือในการจัดทำระบบดำเนินงาน รองลงมา คือ ต้องการให้ภาครัฐให้การฝึกอบรม ร้อยละ 36.36 และต้องการให้ภาครัฐให้การสนับสนุนเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำเพื่อใช้ในการจัดทำระบบ ร้อยละ 13.6 สอดคล้องกับปียชิตา ตั้งตระกูลสมบัติ (2554) ศึกษาการปรับตัวของอุตสาหกรรมไทยสู่โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ผลการวิจัยในส่วนของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนหนึ่งต้องการให้ภาครัฐสนับสนุนในเรื่องการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับรายละเอียดความสำคัญของโครงการฯ หลักเกณฑ์ปฏิบัติ ผลประโยชน์ และการประเมินผลของโครงการในระดับต่างๆ ให้ชัดเจนและทั่วถึงแต่ละท้องถิ่นในส่วนภูมิภาคมากยิ่งขึ้น และควรมีการจัดอบรมความรู้ ให้คำปรึกษา และแนะนำแผนการดำเนินงานให้กับผู้ประกอบการ[11] และสอดคล้องกับ นิจมานันท์ ศรีวิทยา ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าสู่ระบบมาตรฐานสิ่งแวดล้อม ISO 14001 ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) โดยเลือก SMEs ประเภทยานยนต์ ชิ้นส่วนไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ การศึกษาพบว่าควรส่งเสริมให้ SMEs ตระหนักถึงความจำเป็นและประโยชน์ที่จะได้รับจาก ISO 14001 จะทำให้ระดับการตัดสินใจเข้าสู่ระบบ ISO 14001 เพิ่มขึ้น[12]

6. ข้อเสนอแนะจากผู้ประกอบการ

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวดังนี้

1. อยากให้หน่วยงานของรัฐทำงานเชิงรุกโดยการผลักดันผู้ประกอบการให้เข้าร่วมโครงการอย่างจริงจัง
2. ก่อนที่ผู้ประกอบการจะเข้าร่วมโครงการต้องมีจิตสำนึกทางด้านสิ่งแวดล้อมก่อน ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐควรให้ความสำคัญเรื่องการสร้างจิตสำนึกเป็นอันดับแรก
3. การขอการรับรองในระดับที่สูงขึ้นไปทำให้มีภาระเพิ่ม ผู้ประกอบการจึงอยากขอการรับรองในระดับเดิม คือระดับที่ 1 เท่านั้น
4. อยากให้หน่วยงานของรัฐชี้แจงรายละเอียดโครงการให้ผู้ประกอบการเข้าใจมากขึ้นเพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการ
5. ในส่วนของสิทธิประโยชน์ในการเข้าร่วมโครงการอยากให้หน่วยงานของรัฐสนับสนุนในเรื่องการลดค่า FT (Float Time) ของไฟฟ้าลงเพื่อให้สถานประกอบการสามารถลดต้นทุนในการดำเนินงาน
6. ในส่วนของสิทธิประโยชน์ในการเข้าร่วมโครงการอยากให้หน่วยงานรัฐยกเว้นภาษีนิติบุคคลในช่วงปี พ.ศ. 2556 – 2560
7. หน่วยงานของรัฐควรทำการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวให้มากขึ้น

7. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

ปัจจัยที่ส่งผลในระดับมากต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของผู้ประกอบการ คือ ความต้องการส่งเสริมภาพลักษณ์ขององค์กร ส่วนด้านประโยชน์ที่ต้องการได้รับเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว นั้น ประโยชน์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการได้รับในระดับมากคือ องค์กรมีภาพลักษณ์ที่ดีขึ้นจากการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ประโยชน์ที่ผู้ประกอบการต้องการได้รับในระดับปานกลาง ได้แก่ การได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล การได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมรายปี การได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล องค์กรสามารถเพิ่ม

ยอดขายได้มากขึ้น องค์กรสามารถลดต้นทุนในการดำเนินงานได้ และการที่ภาครัฐให้การสนับสนุนโดยการจัดซื้อจัดจ้างองค์กรที่เข้าร่วมโครงการ ตามลำดับ

ผู้ประกอบการเห็นว่าการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวนั้นมีอุปสรรคโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแต่ละหัวข้อพบว่า อุปสรรคที่ผู้ประกอบการเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐไม่เพียงพอ บุคลากรขาดความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียว ขั้นตอนในการขอการรับรองมีความยุ่งยาก ขาดข้อมูลข่าวสารและการเข้าถึงแหล่งข้อมูลมีความยุ่งยาก

ผลการวิจัยในครั้งนี้ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวในระดับที่ 1 และผู้ประกอบการส่วนใหญ่ตั้งเป้าหมายในการขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียวไว้ที่ระดับที่ 1 เช่นเดิมไม่ต้องการขอการรับรองในระดับที่สูงขึ้นไป กรณีต้องการขอการรับรองในระดับที่สูงขึ้นไป ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ต้องการให้หน่วยงานของรัฐ สนับสนุนโดยการตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือในการจัดทำระบบดำเนินงาน รองลงมา คือ ต้องการให้ภาครัฐให้การฝึกอบรม

จากผลการวิจัยดังกล่าวผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจะเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์โครงการอุตสาหกรรมสีเขียวให้หลากหลายมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็น ทางวิทยุ โทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ เพื่อให้ประชาชนทั่วไปเกิดการรับรู้และเข้าใจความสำคัญของโครงการตลอดจนประโยชน์ที่สังคมจะได้รับจากโครงการ ซึ่งความรู้ความเข้าใจดังกล่าวจะส่งผลให้ประชาชนรู้สึกชื่นชมและมีทัศนคติที่ดีต่อสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ สถานประกอบการมีภาพลักษณ์ที่ดีขึ้นในสายตาของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้สถานประกอบการเข้าร่วมโครงการมากขึ้น

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีการฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวแก่ผู้ประกอบการ โดยการฝึกอบรมนั้นควรแบ่งกลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 สำหรับผู้บริหารหรือเจ้าของสถานประกอบการ เน้นให้ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโครงการ การสร้างจิตสำนึกด้าน

สิ่งแวดล้อม และในกลุ่มนี้ควรมีการเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นต่างๆรวมถึงประเด็นที่ต้องการให้หน่วยงานของรัฐสนับสนุนเพื่อใช้กำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานต่อไป

กลุ่มที่ 2 สำหรับตัวแทนผู้ประกอบการที่ทำหน้าที่ในการขอการรับรอง ให้ความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการขอการรับรอง การเขียนแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมและแนวทางการดำเนินงานเพื่อให้ได้รับการรับรอง

3. อุตสาหกรรมจังหวัดควรตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือในการจัดทำระบบดำเนินงานเพื่อให้สถานประกอบการสามารถดำเนินงานได้สอดคล้องตามเกณฑ์และสามารถผ่านการรับรองตามเป้าหมายที่ตั้งไว้กระทรวงอุตสาหกรรม ควรมีการทบทวนสิทธิประโยชน์ที่ให้กับผู้ประกอบการ เนื่องจากในปัจจุบัน สิทธิประโยชน์ทางตรงสำหรับสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองระดับที่ 1 นั้น ยังไม่มี ส่วนสิทธิประโยชน์ด้าน การได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล การได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมรายปีและการได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้นมีเงื่อนไขค่อนข้างมาก ไม่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจขนาดเล็ก

8. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

8.1 การเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวและการผ่านการรับรองในระดับที่ 1 นั้นทำได้ไม่ยากนักเพียงแค่มีนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมและมีการสื่อสารในองค์กร แต่การผ่านการรับรองในระดับที่ 2 นั้นต้องมีแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมและมีการดำเนินงานตามแผนเพื่อลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งถือว่ายากพอสมควรสำหรับสถานประกอบการที่ยังไม่เคยดำเนินงานด้านนี้ ดังนั้นผู้สนใจควรศึกษาปัจจัยความสำเร็จในการผ่านการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 2 เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของสถานประกอบการที่ต้องการขอการรับรองในระดับที่ 2 ต่อไป

8.2 จากข้อมูลของกระทรวงอุตสาหกรรมพบว่าตั้งแต่เริ่มโครงการในปี พ.ศ. 2554 จนถึง พ.ศ. 2556 มีสถานประกอบการเข้าร่วมโครงการเพียง 2,675 รายจากโรงงานจำพวก 3 ในประเทศไทยที่มีทั้งหมดประมาณ 70,818 ราย จึง

ขอเสนอให้ผู้สนใจ ศึกษาสาเหตุที่สถานประกอบการไม่เข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

8.3 ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการด้านการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมส่วนใหญ่มีจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อมอีกหนึ่งประเด็นที่ควรจะศึกษา คือ รูปแบบการสร้างจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อมแก่ผู้ประกอบการ

9. กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนทุนนักวิจัยรุ่นใหม่จากมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และในการดำเนินงานได้รับการสนับสนุนทั้งจากบุคลากรคณะบริหารศาสตร์และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุบลราชธานีผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

10. เอกสารอ้างอิง

[1] กระทรวงอุตสาหกรรม. อุตสาหกรรมสีเขียว [อินเทอร์เน็ต]. 2554. [เข้าถึงเมื่อ 20 มกราคม 2554] เข้าถึงได้จาก: <http://www.greenindustrythailand.com/online.html>

[2] กิตติพงศ์ จิรวาสวศ์. มาตรฐานสีเขียว [อินเทอร์เน็ต]. 2555. [เข้าถึงเมื่อ 1 ธันวาคม 2555] เข้าถึงได้จาก:

<http://thailandindustry.com/guru/view.php?id=16863&section=9>

[3] กระทรวงอุตสาหกรรม. รายชื่อผู้เข้าร่วมโครงการที่ได้รับการรับรอง [อินเทอร์เน็ต]. 2556. [เข้าถึงเมื่อ 1 มีนาคม 2556] เข้าถึงได้จาก:

<http://www.greenindustrythailand.com/cms/content.php?page=-2554-2555>

[4] กลุ่มเทคโนโลยีการจัดการมลพิษ. ทฤษฎี Eco-Efficiency คุณภาพระหว่างเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม [อินเทอร์เน็ต]. 2551. [เข้าถึงเมื่อ 20 มกราคม 2554] เข้าถึงได้จาก: <http://ptech.pcd.go.th/p2/eco-design-article-view.php?aid=81>.

[5] ศิริพงษ์ ลดาวัลย์ ณ อยุธยา. การบริหารคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 2. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; 2550.

[6] ธงชัย สันติวงษ์. หลักการจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: บริษัท โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช; 2540.

[7] อภิสิทธิ์ ตั้งเกียรติศิลป์, อุดม สารพันธ์. ความคิดเห็นของผู้ประกอบการส่งออกไทยต่อมาตรฐานสากลว่าด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม (ISO 20006 Social Responsibility). ปทุมธานี: สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล รัตนบุรี; 2551. เลขทะเบียน 099531. คณะบริหารธุรกิจ.

[8] สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย. กลยุทธ์บริษัทสีเขียวผลิตรายการ [อินเทอร์เน็ต]. 2556. [เข้าถึงเมื่อ 17 พฤษภาคม 2556] เข้าถึงได้จาก:

<http://www.thaichamber.org/scripts/detail.asp?nNEWSID=4229>

[9] อรรถพร ขาวนุ่น. ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดตั้งระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14000 กรณีศึกษา : อุตสาหกรรมผู้ผลิตแผงวงจรรวม (เซมิคอนดักเตอร์) ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล [วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต]. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น; 2543.

[10] วราภรณ์ กัลยาณเลิศ, วีรกร วัฒนาค. การประเมินสาเหตุที่ไม่ดำเนินการตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO14000) ของโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ. สมุทรปราการ: มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ; 2541.

[11] ปิยธิดา ตั้งตระกูลสมบัติ. การปรับตัวของอุตสาหกรรมไทยสู่โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว [อินเทอร์เน็ต]. 2554. [เข้าถึงเมื่อ 1 เมษายน 2556] เข้าถึงได้จาก: <http://www.freightmaxad.com/magazine/?p=3669>

[12] นิจมานันท์ ศรีวิทยา. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าสู่ระบบมาตรฐานสิ่งแวดล้อม ISO 14001 ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) กลุ่มธุรกิจประเภทยานยนต์และชิ้นส่วนและไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ [วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยมหิดล; 2548.

